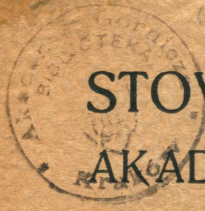

C2734

~~2467~~

STOWARZYSZENIE STUDENTÓW AKADEMII GÓRNICZEJ W KRAKOWIE

W LATACH 1945 — 1947

ORAZ

SPRAWOZDANIE Z DZIAŁALNOŚCI STOWARZYSZENIA ZA ROK ADMINISTRACYJNY 1946/1947

POD REDAKCJĄ

ANTONIEGO KLECZKOWSKIEGO

KRAKÓW 1948

NAKŁADEM STOWARZYSZENIA STUDENTÓW AKADEMII GÓRNICZEJ

STOWARZYSZENIE STUDENTÓW
AKADEMII GÓRNICZEJ W KRAKOWIE

W LATACH 1945 — 1947

ORAZ

SPRAWOZDANIE

Z DZIAŁALNOŚCI STOWARZYSZENIA
ZA ROK ADMINISTRACYJNY 1946/1947

POD REDAKCJĄ

ANTONIEGO KLECZKOWSKIEGO

KRAKÓW 1948

NAKŁADEM STOWARZYSZENIA STUDENTÓW AKADEMII GÓRNICZEJ

7.2467

116257

~~114500~~

ok. Nr. 290.142

Jego Magnificencja
Rektor Akademii Górniczej
Prof. Dr Walery Goetel

Kurator SSAG prof. dr Stanisław Gołąb

»...Górnicy stan, hej, niech nam żyje!
Niech żyje nam górniczy stan!
Bo choć przed nami dzieńne światło kryje,
Dla Ojczyzny trud ten jest nam dan!
Boć synowi z podziemnych czarnych światów,
Każdy chętnie poda swą dłoń...«

(Hymn Górniczy)

Zmarli i polegli z grona profesorskiego i asystenckiego Akademii Górnictwej w latach 1939—1947

Zarosły Tadeusz mgr, asystent — zginął bez wieści w 1939.
Mitera Zygmunt dr inż., wykładowca — zginął bez wieści
w 1939.

Mayer Antoni dr inż., profesor — zmarł w Sachsenhausen
25. 12. 1939.

Takliński Władysław inż., profesor i rektor — zmarł w Sach-
senhausen 24. 1. 1940.

Hoborski Antoni dr, profesor — zmarł w Sachsenhausen
9. 2. 1940.

Windakiewicz Edward dr h. c. inż., docent — zmarł w 1940.

Gosławski Włodzimierz dr, asystent — zmarł w drodze
na zachód w 1940.

Aumuller Jerzy inż., asystent — zginął w Oświęcimiu
w kwietniu 1942.

Grzebieniowski Tadeusz inż., asystent — zginął w Oświę-
cimiu 1942.

Bielski Sariusz Zygmunt inż., profesor — zmarł w jesieni
1943, po powrocie z Sachsenhausen.

Jarosz Jan dr, profesor — zmarł w 1943.

Sobieski Marek mgr, asystent — rozstrzelany na Monte-
lupich 15. 12. 1943.

Bański Bronisław inż., asystent — rozstrzelany w Sos-
nowcu 1943.

Staronka Leszek dr, asystent — zmarł 14. 10. 1945.

Ćwikliński Leon mgr, asystent — zmarł 4. 1. 1946.

Studniarski Jan dr inż., profesor — zmarł 25. 1. 1946.

Stypa Mieczysław dr, wykładowca — zmarł w 1946.

- Czarnecki Stefan inż., profesor i dziekan — zmarł 6. 1. 1947.
 Rogala Wojciech dr, profesor i dziekan — zmarł 4. 5. 1947.
 Bohdanowicz Karol dr h. c. inż., profesor honorowy —
 zmarł 5. 6. 1947.
 Czerwiński Jan inż., wykładowca — zmarł 27. 7. 1947.
 Rieger Roman dr h. c. inż., profesor — zmarł 27. 10. 1947.
 Paraszczak Stanisław inż., profesor i prorektor — zmarł
 7. 11. 1947.

Ponieważ nie mogliśmy zestawić nawet w małej części nazwisk poległych i zmarłych w czasie wojny kolegów, musieliśmy zaniechać pierwotnego zamiaru podania ich w naszym roczniku.

Zdołaliśmy zestawić jedynie nazwiska pracowników naukowych naszej uczelni, którzy opuścili nas na zawsze w latach wojny i w latach powojennych aż do ostatnich dni.

Myślą zwracamy się ku tym z naszego grona, którzy odeszli na zawsze, którzy padli w walce za naszą wolność, by dać świadectwo, że chcemy żyć, którzy zmarli poświęcając trud swego życia nauce i wychowaniu młodzieży, i ku tym młodym, którzy nie zdążyli nic ze siebie dać, nie zdołali wejść w życie: bo w każdym z nich straciliśmy towarzysza z naszego szeregu idącego naprzód i z nimi właśnie łączyły się nadzieje przyszłości.

Chylimy czoła przed wszystkimi bezimiennymi, którzy życie swoje oddali za naszą lepszą przyszłość!

OD REDAKCJI

Po 12 latach przerwy ukazuje się znowu rocznik Stowarzyszenia Studentów Akademii Górniczej dzięki inicjatywie kol. Prezesa Lecha Kobylińskiego.

Staramy się w naszym roczniku nawiązać do ostatniego, jubileuszowego z roku 1935, choć w wielu wypadkach brak nam poprostu materiału z lat 1935—1939. Wszystko, co posiadaliśmy do tego okresu, zniszczało w czasie wojny, a pamięć starszych kolegów może zaledwie odtworzyć i to nie dokładnie, tylko takie podstawowe fakty jak nazwiska i imiona prezesów czterech ostatnich kadencji przedwojennych.

Dlatego pierwsza część naszej publikacji ma być spojrzeniem wstecz i nawiązaniem do tradycji górniczej ogólnie, a w szczególności do historii naszego Stowarzyszenia. Biegniemy myślą ku przeszłości nie tylko, by przypomnieć sobie to, co minęło, ale by w oparciu o piękne tradycje budować nowe życie i przyszłość naszego Stowarzyszenia.

Jaki jest cel naszego rocznika? Na to pytanie trzeba sobie dać na wstępie jasną odpowiedź. Chcemy przede wszystkim naszym kolegom, którzy po nas obejmą rządy Stowarzyszenia, dać jasne wytyczne pracy; nie chcemy, by pozostawali zupełnie bez wszelkich podstaw, musieli zdobywać wszystko tylko własnym doświadczeniem i naturalnie czasem drogo za to płacić. Chcemy im udostępnić te fakty z przeszłości Stowarzyszenia i historii naszego zawodu, które będą mogli z pożytkiem zastosować w swojej pracy.

Rocznik nasz obejmuje szczegółowo jedną tylko kadencję 1946/47, lecz by dać czytelnikom pełny wgląd w życie Stowarzyszenia po wojnie oprócz sprawozdań członków Wydziału ze wspom-

nianego okresu, zamieszczamy sprawozdania prezesów SSAG z poprzednich kadencji powojennych. Sprawozdania umieszczone w roczniku nie są specjalnie pisane, nie są więc nastawione na podkreślenie i ukazanie trudności, z którymi walczyliśmy i walczymy, jak również na specjalne zaznaczenie wyników i osiągnięć. Mimo to uważny czytelnik na podstawie rzeczowego, nie propagandowego materiału zdoła bez trudu zdać sobie sprawę z wyników naszej pracy i drogi, która do nich prowadziła.

Wiemy o tym doskonale, że rocznik nasz nie jest bez niedociągnięć, choćby w swojej historycznej części, a również wiele artykułów i sprawozdań wymagałoby zupełniejszego, dokładniejszego opracowania. Nie umniejsza to jednak wcale wartości naszego wydawnictwa, bo każdy obiektywnie patrzący musi przyznać, że jest niemożliwą rzeczą stworzenie od razu, szczególnie w dzisiejszych warunkach, czegoś doskonałego. Rocznik nasz spełni dobrze swoje zadanie, jeżeli przyczyni się choćby w małym stopniu do wciągnięcia w nasze prace kolegów z dala dotychczas stojących od codziennych naszych trosk i zmagania na terenie samopomocowym.

Zachętą będzie niewątpliwie to, że na podstawie naszego rocznika każdy, kto choć trochę zna życie Stowarzyszenia, spostrzeże, że wiele zamierzeń i celów postawionych przez poprzedzające Wydziały osiągnięto.

Dzięki czemu się to stało? Przede wszystkim dzięki sprężystej organizacji przez Prezydium i wyłożonych ciągłych wysiłków od najdrobniejszych szczegółów aż do dużych przedsięwzięć, a także wskutek tego, że posunięcia Zarządu znajdowały zawsze poparcie w szeregach członków.

Przed wojną walczyliśmy o skupienie w ramach naszej Organizacji wszystkich studentów Akademii Górniczej. Obecnie podstawowym zagadnieniem jest zachęcenie wszystkich do czynnej, intensywnej pracy. Musimy się starać, by wkład w życie naszego Stowarzyszenia wszystkich kolegów był jeszcze pełniejszy, by każdy pracę dla naszej społeczności studenckiej traktował jako swój obowiązek i znajdował zadowolenie w możliwości niesienia w ten sposób pomocy kolegom.

Nasz sztandar nieść będziemy dumnie w przeświadczeniu, że służymy najpiękniejszym ideałom wzajemnej pomocy koleżeńskiej bez względu na pochodzenie i przekonania członków, uważając za główny sprawdzian wartości człowieka jego celową, bezinteresowną i sumienną pracę dla drugih.

Kłeczowski Antoni

Zniszczenia wywołane przez długą, straszliwą wojnę szczególnie silnie dotknęły Polskę. Z mazołem dźwiga się nasza Ojczyzna z ruin i spustoszeń wojennych. Chociaż proces ten, wsparty wspólną postawą i gorącym entuzjazmem narodu, idzie stosunkowo szybko naprzód, wielkie są jeszcze braki i trudności współczesnego życia w Polsce.

Trudności te i braki odbijają się silnie na młodzieży akademickiej, która pracuje dzisiaj na ogół w warunkach bardzo trudnych. Zniszczenia wielu uczelni dochodzą w niektórych wypadkach (jak w Warszawie) niemal do 100%, wyrabowanie przez okupantów niemieckich przeważającej ilości bibliotek, pracowni i laboratoriów naukowych, doprowadzenie przez Niemców do ruiny i nędzy milionów rodzin w Polsce, zahamowanie jakiegokolwiek ruchu budowlanego i mieszkaniowego, spustoszenie gospodarki rolnej i źródeł wyżywienia ludności, zniszczenie lub wywiezienie fabryk i zakładów przemysłowych, silne obniżenie stopy życiowej Polski, już i tak bardzo niskiej w okresie przedwojennym, — to tło, na którym rozwija się życie młodzieży studiującej dzisiaj w Polsce.

Walka z tymi trudnościami jest naczelnym zadaniem młodzieżowych organizacji samopomocowych w Polsce. Wśród nich pracuje Stowarzyszenie Studentów Akademii Górniczej w Krakowie, istniejące od samego początku istnienia uczelni, a więc od roku 1919.

Stowarzyszenie Studentów Akademii Górniczej (SSAG), które z początku nosiło nazwę Koła Słuchaczy Akademii Górniczej, zostało od razu zorganizowane w należyty sposób i postawione na dobrym poziomie. Pierwszym dzielnym i gorąco młodzież miłującym kuratorem Koła Słuchaczy był śp. prof. dr Jan Stock. Pierwszym prezesem Koła Słuchaczy Akademii Górniczej był górnik ze Śląska Cieszyńskiego, który przeszedł przed wstąpieniem na Akademię Górniczą trudną szkołę pracy w kopalniach śląskich, Władysław Michejda,

pochodzący ze znanej i zasłużonej rodziny patriotów Śląska Cieszyńskiego. Dzisiaj inż. W. Michejda pracujący na kierowniczym stanowisku w przemyśle węglowym i równocześnie wykładowca na Akademii Górniczej ma możność kształcić i pomagać młodzieży naszej uczelni, z którą jest tak silnie związany wspomnieniami i niestrudzoną pracą. Po pierwszych trudnych początkach rozwinęło się Stowarzyszenie Studentów Akademii Górniczej w instytucję silną i odgrywającą podstawową rolę w życiu młodzieży Akademii Górniczej. Przez przedwojenną historię SSAG przewinęło się 25 prezesów, wśród których spotykamy nazwiska czołowych dzisiaj pracowników i kierowników przemysłu górniczego i hutniczego. Kuratorem po śmierci nieodżałowanej pamięci prof. Stocka był przez pewien czas prof. inż. E. Chromiński, a potem przez kilkanaście lat, niemal aż do wybuchu wojny miałem ja przyjemność pełnić funkcję kuratora SSAG. Powiadam, że była to przyjemność, gdyż jakkolwiek była z tym związana często wyteżona i niełatwa praca, przecież prawdziwą radością był kontakt z młodzieżą chętną i dzielną, która rwała się do życia i współpracowała ofiarnie i skutecznie dla najwyższego swego celu — służby nauce i przemysłowi.

Agendy SSAG rosły. Oprócz spraw stypendialnych, zasiłkowych, wyżywieniowych i mieszkaniowych, coraz to silniej rozrastały się zagadnienia naukowe i publikacyjne. Dla życia organizacyjnego młodzieży miało wielkie znaczenie uzyskanie po latach własnego lokalu w nowym budynku Akademii Górniczej. Sprawy finansowe uzyskały silne poparcie w pomocy przemysłu szczególnie w dziale stypendialnym, stałym poważnym źródłem dochodu były wpływy z hurtowni tytoniowej, z początku własnej, a potem dzielonej z Bratnią Pomocą Studentów U. J. Potrzeby mieszkaniowe zaspokojono chociaż w części przez zbudowanie domu studentów Akademii Górniczej przy ul. Gramatyka 10, co doszło do skutku dzięki ofiarności przemysłu węglowego z ówczesnymi dyrektorami śp. dr h. c. Skarbińskim, dr h. c. inż. Sągajłłą i inż. S. Raźniewskim na czele, a przy wybitnej współpracy wielkiego przyjaciela i wykładowcy Akademii śp. inż. J. Naturskiego. Sprawa budowy bursy tej budzi we mnie szczególne wspomnienie.

Nie mogąc znaleźć pomieszczenia nawet w ówczesnym nie tak silnie przeludnionym Krakowie kilku studentów A. G., którzy nie znaleźli miejsca w małej bursie, którą początkowo zdobyliśmy w klasztorze OO. Augustianów, wdarło się cichaczem na parter tzw. Baszty złodziejskiej na Wawelu i zajęło tam dwie izby.

Nigdy nie zapomnę, jak zaalarmowany przez kierownictwo Wawelu udałem się jako kurator SSAG na wizytację owego »mieszkania studenckiego«. Był to luty, wielkie śniegi i mrozy gnębiły ludzi. Idąc ciemnym korytarzem Baszty usłyszałem na jego końcu śpiew. Zapukałem, odpowiedział mi dźwięczny, młodzieńczy głos. Po otwarciu drzwi huknęło górnicze pozdrowienie »Szczęść Boże« i znad połamanych stołów dzwignęły się trzy młode postacie, siedzące w paltach i czapkach nad rysownicami. Wesole ich miny stanowiły niezwykle kontrast z ponurym otoczeniem. Dwie sklezione izby baszty, brudne i odrapane, okna zamurowane lodem z częściowo wybitymi szybami i kawałkami tektury, piec podparty wprawdzie bryłą węgla ale nie funkcjonujący bo zepsuty, biedne i połamane łóżka z niewystarczającą pościelą i parę stołków — i straszliwe, dech zapierające zimno, to było otoczenie, w którym mieszkali i pracowali studenci Akademii Górniczej. Ale w tym strasznym otoczeniu pieśniła się i szumiała młodość, jej wyrazem był śpiew, który przed chwilą rozlegał się w baszcie i rysunekki wdzięcznych panienek, którymi studenci ozdobili ściany baszty tam, gdzie jeszcze były kawałki tynku. Młodość ta parała się zwycięsko z zimnem i okropnymi brakami mieszkania, ale należało ją chronić. Jak to było potrzebnym, okazało się, gdy jeden ze studentów mieszkający w Baszcie złodziejskiej zapadł w niedługim czasie na gruźlicę, i tylko dzięki wczesnemu wysłaniu go do sanatorium Bratnich Pomocy w Zakopanem i pomocy finansowej, jakiej udzielił szlachetny idealista, profesor Akademii Górniczej śp. inż. Bielski, zdołaliśmy uratować to młode życie. Jakże cieszymy się, że ten student wówczas tak ciężko borykający się z losem, jest dzisiaj profesorem Akademii Górniczej.

Rozpoczęliśmy szybką działalność. W krótkim czasie uzyskaliśmy prowizoryczne pomieszczenie w gmachu poszpitalnym na Wawelu, a niedługo potem nową bursę na ul. Gramatyka, w której

znalazła też pomieszczenie stołówka i lokale świetlicowe dla młodzieży.

Równocześnie rozbudowywało SSAG pracę naukową. Powstały koła naukowe górników i metalurgów, rozwinięto wydawnictwo skryptów, wycieczki naukowe krajowe i zagraniczne, praktyki wakacyjne. W współpracy z AZS rozbudowano działalność sportową. Silnie pracowano nad utrzymaniem i rozwojem tradycji górniczych a w dorocznych uroczystościach św. Barbary brało SSAG zasadniczy udział.

Piękną tą działalność przerwała druga wojna światowa. Cały dorobek SSAG legł w gruzach.

Dom akademicki przy ul. Gramatyka zajęło SS. i pozostawiło po sobie gmach całkowicie zniszczony. Biblioteki, zbiory i urządzenia zostały całkowicie zagrabione i zniszczone, z wielkim trudem zdołano tylko przechować tajnie część archiwum i sztandar SSAG.

Tuż po wyjściu Niemców z Krakowa z wiosną 1945 r. podjęło SSAG na nowo swą działalność. Trzeba było ją zacząć od podstaw. Dzisiaj, po prawie trzech latach wyniki pracy są prawdziwie imponujące. Dom studentów przy ul. Gramatyka gruntownie wyremontowany, uzyskana część domu Związku Zachodniego przy ul. Pomorskiej na drugą bursę Akademii Górniczej, kilkanaście pomieszczeń w Bursie Podhalańskiej przy ul. Mikołajskiej otrzymanych dzięki życzliwości kierownictwa bursy, odbudowany i urządzony lokal SSAG i stołówka na paręset miejsc w domu studentów (poza główną stołówką w głównym gmachu Akademii), możliwie silnie rozbudowane dzięki pomocy przemysłu i władz oświatowych akcja stypendyjna oraz zapomogowa w gotówce i w naturze, wspaniale mimo największych trudności rozwijająca się akcja wydawnicza (wydanych po wojnie ponad dwadzieścia skryptów, wśród nich wielkie tomy opatrzone atlasami), kwitnąca praca kół naukowych, silnie postawiona akcja praktyk, oto wyniki pracy SSAG, które przynoszą zaszczyt młodzieży Akademii Górniczej, pracującej w tak ciężkich powojennych warunkach.

Ale wszystkie te prace, wykonywane w atmosferze serdecznej życzliwości oraz realnego poparcia społeczeństwa i rządu są jeszcze niewystarczające wobec naszych potrzeb.

Akademia Górnicza rozrosła się do rozmiarów uczelni daleko większej aniżeli przed wojną. Do dwóch wydziałów górniczego i hutniczego przybyły dwa nowe — elektromechaniczny i geologiczno-mierniczy. Liczba studentów wzrosła z 500 przedwojennych do 1500, nadto istnieją przy Akademii Górniczej rok wstępny i różne kursy fachowe. Wobec wzrostu procentu młodzieży robotniczej i chłopskiej, która jest niemal wyłącznie napływowa, wzrosła silnie ilość młodzieży potrzebującej mieszkań. Na 1100 podań o mieszkania, można było pomieścić zaledwie 340 studentów. Wysokość i ilość stypendiów jest niewystarczająca, wydawnictwa skryptów i książek czynią zadość tylko małej części zapotrzebowania. Wyżywienie stołówkowe obejmuje tylko część młodzieży i wobec wielkiego deficytu może się odbywać tylko raz dziennie. Dodajmy do tego fakt, że główny gmach Akademii Górniczej przy Al. Mickiewicza 30 oraz laboratorium maszynowe zostały przez Niemców całkowicie wyrabowane i zniszczone, a częściowo spalone, i z największym trudem prowadzi Akademia Górnicza dzieło odbudowy, a będziemy mieli obraz warunków, w jakich pracuje nasza młodzież i trudności, z jakimi walczy SSAG.

Przedstawiając ten stan rzeczy społeczeństwu powtarzam zawsze, że dla prawdziwego zrealizowania wielkiej idei powszechnego bezpłatnego nauczania potrzeba dla młodzieży czterech podstawowych warunków: mieszkania, wyżywienia, pomocy naukowych i stypendiów. Wśród tych warunków na pierwszy plan wysuwa się niezmiernie pilne zagadnienie mieszkania. Na tych warunkach dopiero można oprzeć to, co może dać szkoła: nauczanie, i to, co może dać młodzież, a co daje chętnie i z całym zapalem: kształcenie się na dzielnych i świątłych obywateli Polski!

dr Walery Goetel

Rektor Akademii Górniczo-Hutniczej
w Krakowie

Publikacja niniejsza nie wyniknęła bynajmniej z chęci pochwalenia się swą działalnością. Gdyby ten wzgląd jedynie decydował o wydaniu tego sprawozdania, to w dzisiejszych tak trudnych warunkach rynku papierniczego należałoby raczej wstrzymać się z tego rodzaju publikacjami. Jednakże względy większej wagi spowodowały ukazanie się tego sprawozdania.

Żyjemy w czasach przełomowych. Wraz z ogólną reformą ustroju szkół wyższych ulegnie niewątpliwie reformie także samorząd Bratnich Pomocy Akademickich. Chodzi o to, żeby sobie dokładnie zdać sprawę, co dotychczas nie domagało i co wymaga reformy i poprawy, a równocześnie żeby nie burzyć tego, co zdało egzamin i co zasługuje na utrzymanie.

Sprawozdanie z działalności obejmującej okres powojenny, okres bardzo trudny, co każdy przyzna, działalności opartej na przedwojennych formach ustrojowych i przystosowanych tylko od wypadku do przypadku do nowych warunków, stanowi zdaniem moim doskonałą ilustrację i przegląd całego materiału i może być dla bezstronnych fachowców punktem wyjścia do dyskusji na temat potrzebnych reform.

Jest pewnikiem oczywistym, nie wymagającym dowodzenia i argumentów, że zakres problemów i agend, z jakimi musi się parać dzisiejszy zarząd Bratnich Pomocy w porównaniu do czasów przedwojennych wzrósł dwukrotnie, jeśli nie bardziej. Cały szereg zagadnień (jak np. stołówki) nie istniał niemal przed wojną. Problem mieszkaniowy nie nastęczał przed wojną ani dziesiątej części tych trudności, które mamy dziś po wojnie do zwalczania. Kwestia wydawania skryptów, przy niemożliwości obsłużenia studentów podręcznikami drukowanymi, zaostrzyła się również wybitnie w stosunku do okresu przedwojennego.

Sprawozdanie obejmuje okres drugiej kadencji powojennej. Pierwsza kadencja poprowadzona była przez inż. Stanisława Sobolewskiego, przedwojennego studenta, i była znakomitym wzorem dla kadencji następnej. Nie umniejsza to wcale zasług i wysiłków włożonych przez Zarząd drugiej kadencji dla możliwie najlepszego wywiązania się z ciężkich obowiązków, tym bardziej, że rządy drugiej kadencji oparte były już prawie wyłącznie na barkach generacji powojennej, nieznającej tradycji jak tylko pośrednio przez częściowy udział w Zarządzie pierwszej kadencji czerpiącej ze zwyczajów przedwojennych.

Mam przyjemność być kuratorem Bratniej Pomocy od początku okresu powojennego i wobec tego zdaję sobie sprawę z tego, że jak ojciec na własne dziecko mogę patrzeć na działalność Bratniej Pomocy nie całkiem krytycznie, dlatego też szczegółową ocenę zostawiam krytykom innym, może bardziej fachowym. Nie mniej jako najbliższy świadek muszę podkreślić, że prawie wszyscy oddawali swą pracę z ofiarnością i bezinteresownością niespotykaną w czasach przedwojennych i z pracowitością istotnie mrówczą.

Na zakończenie wypada wspomnieć o jednym charakterystycznym rysie omawianej działalności. Byłem w tym szczęśliwym położeniu, że nie musiałem tracić czasu na mediacje związane z tarciami na tle politycznym, bo tarć takich w ogóle nie było. Nie chciałbym przez to powiedzieć, że w przypadku przeciwnym tej harmonii nie mogłoby być, gdyż uważam, iż w państwie demokratycznym mogą kierunki nawet różniące się politycznie współpracować ze sobą na polu samopomocy gospodarczej. Współpraca taka wymaga jednak o wiele większego wyrobienia, którego z czasem nasza młodzież nabierze. Tradycje przedwojenne pod tym względem nie mogą być zbyt zachęcające.

Kurator SSAG
prof. dr St. Gołąb

Historia Stowarzyszenia Studentów Akademii Górniczej

W dniu 20 października 1919 Naczelnik Państwa ogłosił Akademię Górniczą w Krakowie za otwartą. Młodzież, która zjechała do Krakowa ze wszystkich stron Polski i wróciła ze studiów z zagranicy na nowotworzącą się uczelnię górniczą w Ojczyźnie, zorganizowała tymczasowy Komitet, który na dzień 24. 11. 1919 zwołał pierwsze Walne Zgromadzenie. A więc już w miesiąc po otwarciu uczelni, szczupłe grono pierwszych 80 studentów ukonstytuowało Koło Słuchaczy Akademii Górniczej, które zgodnie z uchwałą pierwszego Walnego Zebrania nie miało się zamknąć w ścisłym kręgu samopomocowym, ale w myśl postanowień wtedy podjętych postawiło sobie na celu:

»zachowanie i pielęgnowanie polskich tradycji górniczych, tradycji Starych Strzech, tradycji braterstwa górniczego«.

Pierwsze kroki Koła zmierzają do zapewnienia studentom mieszkań i wyżywienia. Dzięki poparciu grona profesorskiego, Kuratorium Finansowego, Starych Strzech, wreszcie Polskich Stowarzyszeń Górniczych na obczyźnie jak Czytelnia Polskich Akademików Górniczych w Leoben, Czytelnia Polskich Akademików Górniczych w Przybramie i Ognisko w Gracu, otrzymuje Koło meble i bibliotekę, uzyskuje sale w bursie przy ul. Garbarskiej i w roku 1922 bursę w klasztorze OO. Augustianów, otwiera własną kuchnię w Krzysztoforach. Powstają nowe Sekcje do dziś istniejące, jak aprowizacyjna, biblioteczna, sportowa, wydawnicza, zewnętrznej działalności pierwotnie pod nazwą propagandy.

Koło grupuje w sobie prawie całą młodzież naszej uczelni, reprezentuje nas na pierwszych Ogólnopolskich Zjazdach Akademickich w Warszawie i Poznaniu w 1920 r. i w Wilnie w 1921 r.

Już w 1923 r. uzyskuje zamienne praktyki zagraniczne we Francji i Belgii, a w latach następnych również w Jugosławii, Rumunii i Czechosłowacji. W tym samym roku 16 pierwszych inżynierów opuszcza naszą Akademię zasilając fachowymi siłami polski ciężki przemysł.

2 grudnia 1923 na Walnym Zgromadzeniu uchwalono nowy statut i zmieniono nazwę Koła na Stowarzyszenie Studentów Akademii Górniczej. Ciężkim okresem dla naszej Organizacji są lata dewaluacji 1923/24. Wtedy to powstaje Sekcja finansowa czuwająca nad sprawami funduszków SSAG, wtenczas zaprowadzona organizacja finansowa Stowarzyszenia przetrwała aż do dzisiaj. Koncesja na hurtownię tytoniową uzyskana w 1924 roku i dochody czerpane z tego przedsiębiorstwa w następnych latach pozwalają na szybkie przejście kryzysu.

Rada Zjazdu Przemysłowców Górników i Hutników Zagłębia Dąbrowskiego i Krakowskiego funduje w roku 1924 bursę studencką Gramatyka 10. Opiekę nad fundacją sprawuje Komitet z dyrektorem inż. Witoldem Sągajłą, prof. dr Walerym Goetlem, dyr. inż. Janem Naturskim i inż. Janem Burzyńskim na czele.

Dom został oddany do użytku studentów w dniu 15. 4. 1931.

Nowy gmach Akademii Górniczej, zaczęty przez położenie kamienia węgielnego z udziałem Prezydenta Państwa 15. 6. 1923 r., jest w takim stanie w 1929 roku, że może przyjąć urzędy i część zakładów Akademii Górniczej, również Stowarzyszenie otrzymuje po długiej tułaczce obszerny 8-pokojowy lokal.

O dalszym rozwoju Stowarzyszenia świadczy powstanie Kół Naukowych jako sekcji autonomicznych SSAG. W roku 1927 powstaje Naukowe Koło Metalurgów im. Rodziewicz-Bielewicz, w roku 1929 Naukowe Koło Górników im. Czeczotta. Oba Koła noszą imiona pierwszych dziekanów wydziału hutniczego i górniczego.

Kryzys gospodarczy 1931—1935 odbija się znowu fatalnie na finansach naszego Stowarzyszenia. Na skutek zmiany sposobu rozprowadzania tytoniu tracimy hurtownię tytoniową w roku 1932 i tylko dzięki poparciu Akademii Górniczej można było uzyskać szfuzowanie hurtowni Bratniej Pomocy Studentów U. J. z naszą.

Mimo to dopiero w 1935 r. zaczyna nowa placówka handlowa przynosić dochód Stowarzyszeniu.

By jeszcze ściślej pielęgnować i utrzymać kontakty ze Starzymi Strzechami powstaje w roku 1934 Koło Seniorów, Protektorów Stowarzyszenia Stud. AG.

Ustawa o Stowarzyszeniach Akademickich z 1933 roku nie pozwalająca na istnienie organizacji ogólnoakademickich zacieśnia działalność naszego Stowarzyszenia do charakteru wewnętrznego. Mimo to Organizacja nasza zachowała pewne odrębne cechy, wyróżniające ją spośród innych Bratnich Pomocy.

Prócz działalności samopomocowej dbaliśmy zawsze o rozwój życia koleżeńskieg na naszej uczelni i pielęgnowaliśmy zgodnie z wytkniętymi przez pierwsze Walne Zgromadzenie celami polskie tradycje górnicze. Reprezentowaliśmy młodzież naszą na zewnątrz, walczyliśmy o nasze sprawy zawodowe.

Również po wojnie Stowarzyszenie nasze zachowało swoje dawne oblicze, uważając, że w ten sposób szerzej pojęta organizacja studencka jest ściśle związana ze specjalnym charakterem studiów naszej uczelni.

Kleczkowski Antoni

Górnictwo w Polsce

Rozwój górnictwa u nas rozdzielię na dwa punkty:
górnictwo na terenach Polski oraz
górnictwo polskie.

Pierwszy punkt, zawierający dane dotyczące śladów górnictwa na naszych terenach w okresie prehistorycznym, opracowany został na podstawie skryptu »Historia Górnictwa« inż. St. Majewskiego.

Drugi zaś obejmuje czasy historyczne i daje krótki obraz rozwoju naszego górnictwa oparty na notatkach historyków zawartych w »Górnictwie« inż. Kondratowicza.

Górnictwo na terenach Polski

Pierwszym minerałem poszukiwanym i wydobywanym przez człowieka był krzemień. W Polsce odkryto kilkanaście kopalń tego

minerału m. in. w krzemionkach opatowskich przez geol. J. Samsowicza w r. 1922. Kopalnie te pochodzą z epoki kamiennej (mezolitu), są założone w wapieniach górnej jury i dolnej kredy. Obejmują one wiele szybków (ponad 700 na 20 ha) 4—10 m głębokich o wymiarach 2,5 na 3 m. Od dna takiego szybu rozchodzą się w różnych kierunkach chodniki połączone między sobą przecinkami lub lukami o wymiarach 30 na 15 cm. Wskutek niewielkiej odległości między szybikami istniała możliwość przejścia z jednego do drugiego.

Do oświetlania służyło łuczywo wtykane w szpary w skale. Przy urabianiu skały używano kilofów z rogu jeleniego oraz tłuków krzemienych. Wiek opisanych kopalń krzemieni ocenia odkrywca na około 15000 lat.

W IV-tym okresie neolitu (2000 do 3000 lat przed Chr.) rozwija się na terenie nadbałtyckim późniejszego Pomorza i Prus górnictwo bursztynu. Nazwa bursztyn jest zapożyczona z niemieckiego Bornstein, Bernstein »Brennstein«; drugą nazwą jest jantary, z litewskiego a to z litewskiego.

Dalszym minerałem znanym ludzkości od zamierzchłych czasów jest sól. Na terenie Polski odkryto w r. 1862 ślady robót górniczych w złożu soli koło Jabłonowa. Znalezione tam w wyrobiskach połówkę kamiennego młota z otworem na rękojeść.

Górnictwo polskie

Pierwszą notatką dotyczącą górnictwa jest wzmianka Kałużka, że za Mieczysława Starego (1175—1200) skazanych za kradzież odsyłano do kopalń. Najstarszymi kopalniami są kopalnie soli w Wieliczce i Bochni, o których zapiski sięgają XII w. Roboty górnicze prowadzono tu komorami, głębiąc szyby do pierwszej warstwy soli.

Do czasów Batorego wewnątrz ziemi było własnością króla. W roku 1576 na sejmie koronacyjnym Batory przyznał je na własność szlachcie i od tego czasu powstają wokół kopalń królewskich szyby prywatne. Najdawniejsze plany kopalni w Wieliczce zachowane do dzisiaj pochodzą z r. 1645.

Kopalnie srebra pod Olkuszem istniały już w XIV w. a w XV doszły do znacznego rozwoju, co wynika ze wzmianki Długosza o 800 koniach wyciągających wodę z kopalni. W XVII w. kopalnie te zaprzestały swojej działalności. Kopalnie rud miedzi i ołowiu w Miedzianej Górze pod Kielcami i pod Chęcunami czynne były już w XV w., upadły w wieku XVII. Kopalnie siarki w Swoszowicach istniały już za Zygmunta III. Pod Chęcunami zaczęto w XVII w. wydobywać marmury, z których wyciosana była kolumna Zygmunta w Warszawie. Wzmianki odnoszące się do wytapiania żelaza sięgają wieku XII, ponieważ jednak kopalnie rudy żelaza były zawsze w prywatnych rękach, więc mało o nich znajduje się notatek w historii.

W opisie Polski Cellarego wydanym w roku 1659 jest według Łabęckiego pierwsza wzmianka »o węglu kopalnym« znajdującym się niedaleko Krakowa pod Tęczynkiem. W Dąbrowie węgiel kamienny odkryto przypadkiem w roku 1785.

Za czasów Księstwa Warszawskiego i Królestwa Kongresowego górnictwo polskie miało dwóch opiekunów:

ks. St. Staszica — dyr. Wydziału Przemysłu i Kunsztów w Komisji spraw wewnętrznych i H. Łubieńskiego — prezesa Banku Polskiego.

Ks. Staszic przez wybitne zasługi na polu górnictwa m. in. przez założenie pierwszej w Polsce Szkoły Górniczej w Kielcach zyskał sobie miano »ojca górnictwa polskiego«.

Od tego czasu górnictwo polskie rozrasta się coraz silniej, a w dzisiejszych czasach jesteśmy świadkami wspaniałego jego rozwoju.

Prezes NKG
Czerwenka Zbigniew

Historia hutnictwa w Polsce

Bogactwa mineralne, występujące na ziemiach polskich, stworzyły sprzyjające warunki dla wczesnego rozwoju hutnictwa. Rozrost jego zależny był z jednej strony od rozwoju górnictwa, z drugiej

strony związany był ściśle z postępem w dziedzinie przemysłu metalowego.

Początki naszego hutnictwa kryją się po części w czasach nieobjętych historią Polski, dlatego też o tych pierwocinach mamy skąpe zaledwie wiadomości. Badania archeologów odkryły ślady pierwotnego hutnictwa żelaznego w całym szeregu miejscowości w Górach Świętokrzyskich, w powiecie tarnowskogórskim itd. Ówczesny hutnik był zarazem górnikiem a także sam przygotowywał sobie węgiel drzewny. Dalszych danych dotyczących rozwoju hutnictwa dostarczają nam niektóre akta dawne: dotyczą one przeważnie przywilejów, nadawanych przez książąt i biskupów na wydobywanie metali: ołowiu i żelaza. »Huta« z tego okresu składała się z dymarki, prototypu dzisiejszego wielkiego pieca, kuźnicy i młotów, obrabiających żelazo po świeżeniu.

Wiek XIV i XV zaznacza się przede wszystkim rozwojem hutnictwa ołowiu. Bogate niegdyś olkuskie złoża, zawierające też srebro, dały wówczas Polsce przodujące miejsce w tej dziedzinie w Europie. Świadczy o tym między innymi fakt, że w dziele Agricoli »De re metallica« opisany jest specjalny »polski« sposób otrzymywania ołowiu z błyszczu ołowiowego.

Za panowania Stefana Batorego hutnictwo, kierowane dotychczas przez państwo, przechodzi w dużej części w ręce prywatne, a to przede wszystkim w ręce zakonów i biskupów; szczególnie czynni tutaj byli potężni biskupi krakowscy, administrujący bogatymi w złoża obszarami Zagłębia Krakowskiego i Śląskiego, oraz Cystersi, którzy położyli duże zasługi dla powstania hutnictwa w okolicy dzisiejszych Starachowic i na Górnym Śląsku.

W XVI wieku istniało już w Polsce około 200 zakładów przerabiających rudę na żelazo. Hutnictwo nie rozwijało się jednak tak, jak na to pozwalałyby warunki naturalne, brak było zrozumienia dla ważności ciężkiego przemysłu.

Dalsze dzieje hutnictwa związane są ściśle z późniejszymi losami Polski. Wielkie wojny XVII stulecia i anarchia pierwszej połowy XVIII wieku powodują, że zubożały nasz kraj nie nadąga za rozwojem zachodniej Europy, a istniejący przemysł zaczyna upadać. Pewną poprawę przynosi druga połowa XVIII stulecia.

Należy tu specjalnie wymienić stworzoną przez Stanisława Augusta Komisję Kruszcową, mającą na celu popieranie górnictwa i hutnictwa. Król ten dąży też do rozbudowania przemysłu metalowego, jego śladem idą magnaci (Czartoryski, Małachowski i in.), budując cały szereg wielkich pieców i świeżarek.

Rozbiory, łączące poszczególne części Polski z państwami zaborczymi, spowodowały, że dalszy rozwój hutnictwa potoczył się trzema odrębnymi szlakami.

W Królestwie Kongresowym rozpoczął się szybki rozwój. Zasłużyli się tutaj głównie Stanisław Staszic i Ksawery Lubecki. Pierwszy zorganizował wyszkolenie górników i hutników, wyjednał cały szereg przywilejów dla nich, podkreślił konieczność budowania nowych hut i kopalń. Drugi zrozumiał ścisłą łączność wolności politycznej i ekonomicznej, starał się unowocześnić przemysł a z drugiej strony dążył do uregulowania płac i zabezpieczenia bytu robotników. Praca tych dwóch ludzi spowodowała, że w przeciągu kilkunastu lat pierwszej połowy XIX stulecia produkcja żelaza wzrosła trzykrotnie. Dużą rolę odegrał też tu Bank Polski, który opiekował się z ramienia rządu górnictwem i hutnictwem, wybudował między innymi pierwszą hutę na dużą skalę: Hutę Bankową.

Na dalszy rozwój hutnictwa wpłynęła polityka rządu carskiego dążącego do ścisłego gospodarczego zjednoczenia Polski z Rosją i uprzywilejowania przemysłu rosyjskiego. Polityka ta z początku korzystna dla nas, pociągnęła za sobą rozwój hutnictwa; powstaje cały szereg zakładów a w związku z nimi miejscowości: Sosnowiec i Zawiercie. Hutnictwo staje się przemysłem w dzisiejszym tego słowa znaczeniu, następuje koncentracja kapitałów, wzrasta ilość robotników i wielkość przedsiębiorstw. Rozwój ten był jednak nie na rękę przemysłowcom rosyjskim; dążyli oni też do zahamowania go przez ustanowienie odpowiednich taryf celnych. Polityka ta spowodowała w drugiej połowie XIX wieku z jednej strony obniżkę ilości czynnych jednostek hutniczych (wielkich pieców i martinowskich) a z drugiej strony przechodzenie zakładów w ręce kapitalistów zagranicznych. Skutek był taki, że przeszło 60% udziałów znajdowało się w rękach kapitału obcego.

Małopolska posiadała dobre warunki dla rozwoju hutnictwa: dużo lasów a więc własny węgiel drzewny i łatwo topliwe rudy. Już w pierwszej połowie XIX wieku zaczęły powstawać większe zakłady, między innymi huta w Węgierskiej Górcie. Rozwój ten został zahamowany przez rząd austriacki. By uniknąć powstania konkurencji dla własnego przemysłu, zaczął on nakładać na hutnictwo galicyjskie wysokie podatki, utrudniać eksport wyrobów, popierając jednocześnie własny kartel żelazny. Skutkiem tego nastąpiła likwidacja małopolskiego hutnictwa, w roku 1905 wygaszono ostatni wielki piec na tym terenie w Węgierskiej Górcie. Rudę małopolską wywożono do Prus i Austrii.

Górny Śląsk znajdował się też w szczęśliwej sytuacji, jeżeli chodzi o rozwój hutnictwa: posiadał blisko siebie położone złoża węgla i rudy żelaznej. Wraz z rozpowszechnieniem koksu, jako środka redukcyjnego w wielkim piecu, rozpoczęły powstawać nowe zakłady: Huta Pokój, Królewska, Falva, Laura, rozwinęły się dawne np. Ozimek.

Na rozwój hutnictwa duży wpływ miał wzrost zapotrzebowania żelaza na wojny prowadzone przez Prusy oraz budowa wielu nowych linii kolejowych. Rozrost ten był jednak jak i w innych zaborach hamowany przez rząd. W tym wypadku rząd pruski protegował rozwój przemysłu Zagłębia Ruhry kosztem Górnego Śląska. Dlatego też górnośląski przemysł nie mógł rozwijać się w ramach państwa niemieckiego tak, jakby na to pozwalały warunki naturalne.

Po pierwszej wielkiej wojnie państwo polskie otrzymało zakłady hutnicze zdewastowane, maszyny i urządzenia były powywożone. Na przestrzeni dwudziestolecia międzywojennego puszczono w ruch przejęte huty, wykupiono dużą część akcji będącą w posiadaniu zagranicy, starano się o modernizację hut. Dużym zamierzeniem, którego realizację przerwała druga wojna światowa, było tworzenie Centralnego Okręgu Przemysłowego.

Rozwój hutnictwa polskiego po drugiej wielkiej wojnie nie należy jeszcze do historii, ale osiągnięcia jego mogą wszyscy obserwować i podziwiać.

Jacek Łempicki

**Kuratorzy Koła Słuchaczy Akademii Górniczej i Stowarzyszenia
Studentów Akademii Górniczej**

1. Prof. dr Jan Stock, 1919—1922.
2. Rektor prof. inż. Edmund Chromiński, 1922—1924.
3. Dziekan prof. dr Walery Goetel, 1924—1938.
4. Prof. dr Adam Skąpski, 1938—1939.
5. Prof. dr Stanisław Gołąb, 1945—

**Członkowie Honorowi Stowarzyszenia Studentów Akademii Gór-
niczej w Krakowie**

1. Rektor prof. dr inż. Jan Studniarski, 4 IV 1924.
2. Rektor prof. dr inż. Jan Krauze, 28 III 1925.
3. Prof. inż. Jan Zaráński, 28 III 1925.
4. Inż. dr h. c. Stanisław Skarbiński, 28 III 1925.
5. Dziekan prof. dr Walery Goetel, 28 III 1925.
6. Dyr. inż. Stanisław Rażniewski, 28 III 1925.
7. Dyr. inż. Jan Naturski, 28 III 1925.
8. Rektor prof. dr Antoni Hoborski, 28 III 1925.
9. Dr Alfred Szofański, 21 XI 1926.
10. Rektor prof. inż. Władysław Takliński, 2 III 1935.

**Członkowie »Bene Meriti« Stowarzyszenia Studentów Akademii
Górniczej**

1. Prezes SSAG Jan Opara, 21 III 1931.
2. Prezes SSAG Jerzy Nowicki, 2 III 1935.
3. Prezes SSAG Stanisław Sobolewski, 27 II 1946.

**Prezisi Koła Słuchaczy Akademii Górniczej i Stowarzyszenia
Studentów Akademii Górniczej**

1. Władysław Michejda, 24 XI 1919 — 13 I 1920.
2. Władysław Michejda, 13 I 1920 — 13 II 1921.

3. Władysław Michejda, 13 II 1921 — 16 VI 1921.
 4. Jan Stratilato, 16 VI 1921 — 20 XI 1921.
 5. Stanisław Strarz, 20 XI 1921 — 29 X 1922.
 6. Stanisław Strarz, 29 X 1922 — 31 V 1923.
 7. Kazimierz Paszyński, 31 V 1923 — 24 XI 1923.
 8. Roman Grabianowski, 24 XI 1923 — 2 XII 1923.
 9. Edward Chudoba, 2 XII 1923 — 5 VI 1924.
 10. Jan Michalski, 5 VI 1924 — 28 III 1925.
 11. Waław Jacyna, 28 III 1925 — 13 III 1926.
 12. Stanisław Wilk, 13 III 1926 — 26 III 1927.
 13. Inż. Jan Michalski, 26 III 1927 — 10 III 1928.
 14. Aleksander Anasiewicz, 10 III 1928 — 16 III 1929.
 15. Zygmunt Majewski, 16 III 1929 — 16 XI 1929.
 16. Karol Łowiński, 16 XI 1929 — 15 III 1930.
 17. Waław Czachórski, 15 III 1930 — 22 XI 1930.
 18. Jan Opara, 22 XI 1930 — 21 III 1931.
 19. Jan Opara, 21 III 1931 — 21 XI 1931.
 20. Marian Rychter, 21 XI 1931 — 12 III 1931.
 21. Jan Tomaszewski, 12 III 1931 — 26 XI 1932.
 22. Andrzej Senderek, 26 XI 1932 — 18 III 1933.
 23. Gustaw Pustówka, 18 III 1933 — 25 XI 1933.
 24. Jerzy Nowicki, 25 XI 1933 — 13 III 1934.
 25. Jerzy Nowicki, 13 III 1934 — 13 III 1935.
 26. Janusz Gerulewicz, 13 III 1935 — ?
 27. Józef Frommholz, 1936—1937.
 28. Bolesław Sztukowski, 1937—1938.
 29. Władysław Żarnowski, 1938—1939.
 30. Bronisław Grun, 1939.
 31. Jan Opara, 21 IV 1945 — 21 V 1945.
 32. Stanisław Tochowicz, 21 V 1945 — 21 VII 1945.
 33. Inż. Stanisław Sobolewski, 21 VII 1945 — 27 II 1946.
 34. Kazimierz Tymiński, 27 II 1946 — 31 V 1946.
 35. Lech Kobylński, 31 V 1946 — 21 II 1947.
 36. Lech Kobylński, 21 II 1947.
-

Sprawozdanie Prezesa SSAG

za czas od 21 IV 1945 — 21 VII 1945

Natychmiast po zakończeniu działań wojennych na terenie Krakowa Akademia Górnicza a z nią równocześnie i SSAG przystąpiły do jawnej pracy.

Pierwsze czynności organizacyjne zapoczątkował kol. Stróżyna Wilhelm a w dniu 21 IV 45 na pierwszym od 1939 r. Walnym Zebraniu SSAG został wybrany Wydział Stowarzyszenia w następującym składzie:

Prezes: kol. Jan Opara.

I Wiceprezes: kol. Stanisław Tochowicz.

II Wiceprezes: kol. Zdzisław Szczeciński.

Sekretarz: kol. Kazimierz Kawiński.

Zastępca: kol. Stanisław Kaczorowski.

Skarbnik: kol. Michał Kotas.

Zastępca: kol. Tadeusz Karwan.

Przew. SBP: kol. Władysław Sewera.

Zastępca: kol. Witold Babiński.

Przew. S. Wydawniczej: kol. Tadeusz Wilczyński.

Zastępca: kol. Zdzisław Czapliński.

Przew. S. Bibliotek.: kol. Tomasz Słuszkiewicz.

Zastępca: kol. Bolesław Mazela.

Przew. S. Aprow.: kol. Tadeusz Kucharzyk.

Zastępca: kol. Janusz Kuczma.

Przew. S. Mieszkaniowej: kol. Tadeusz Kaczorowski.

Gospodarz: kol. Jerzy Gajkowski.

Kier. chóru: kol. Edmund Kossowski.

Przew. Kom. Rew.: kol. Karol Gawlas.

Członkowie: kol. Franciszek Byrtus,
kol. Zygmunt Traczyk,
kol. Julian Strzeszkowski,
kol. Karol Wojnar,
kol. Władysław Palowski,
kol. Aleksander Schiller,
kol. Stefan Górnisiewicz.

W czasie kadencji dokooptowano trzeciego sekretarza w osobie kol. Stanisława Nyczka, członków Kom. Rew. w osobach kol. kol. Aleksego Owczarka, Tadeusza Frąckiewicza oraz stworzono Sąd Koleżeński w osobach:

Przewodniczący: kol. Osuch-Nowicki.
Członkowie: kol. Stefan Kawiński,
kol. Stanisław Majcherczyk.

Tak utworzony zarząd w swojej krótkiej kadencji trwającej do 21 VII 1945 rozpoczął organizację życia Stowarzyszenia w nader ciężkich warunkach.

Zniszczony budynek główny AG, zniszczony Dom Górników Gramatyka 10, zniszczona biblioteka, archiwum, skąpe bardzo fundusze. Oto warunki, w jakich rozpoczęliśmy pracę. Dołączyły się do tego wyczerpanie po 5-letniej okupacji nas wszystkich i nawet zajęć związanych ze studiami, by nadrobić stracony czas.

Kol. Prezes już po miesiącu zmuszony był przerwać pracę ze względów zdrowotnych.

Funkcje prezesa pełnił od tego czasu pierwszy wiceprezes kol. Stanisław Tochowicz. Praca Wydziału poszła w kierunku udzielania możliwej w danej chwili pomocy kolegom. Natychmiast rozpoczęło się wydawanie i sprzedaż skryptów, uruchomiono zgromadzoną z resztek bibliotekę. Zorganizowano kursy matematyki dla kolegów z pierwszego roku, chcąc umożliwić jak najprędzse nadrobienie straconego czasu. Zniszczony gmach AG i Dom Górników uniemożliwił na razie uruchomienie własnej stołówki. Postarano się o prawo korzystania ze stołówek U. J. i AH dla studentów AG i administrowano obiadami w ramach przyznanych kontygentów. Nie mając

możliwości uruchomienia własnego domu, zajętego na szpital Armii Radzieckiej, wdrożono starania o zwolnienie go a jednocześnie otrzymano pewien przydział pokoi w II Domu Akademickim.

Rozpoczęto akcję pomocy doraźnej niezamożnym studentom w formie pożyczek krótkoterminowych i obiadowych. Opiniowano i przydzielano stypendia z funduszków państwowych oraz z tych samych funduszków zapomogi mieszkaniowe, zdrowotne i inne. To były pierwsze prace po okupacji niemieckiej.

Nowowybrany i znacznie rozszerzony Wydział SSAG w dniu 21 VII 1945 poprowadził prace dalej naprzód.

Prezes SSAG
Tochowicz Stanisław

Sprawozdanie Prezesa SSAG

za czas 21 VII 1945 — 27 II 1946

Wydział SSAG ukonstytuował się w następującym składzie:

Prezes: kol. Stanisław Sobolewski.

I Wiceprezes: kol. Władysław Gębicki.

II Wiceprezes: kol. Stanisław Tochowicz.

Skarbnik: kol. Michał Kotas.

Sekretarz: kol. Stanisław Nyczek.

II Sekretarz: kol. Kazimierz Kawiński.

Przew. Sekcji Z. D.: kol. Tadeusz Kucharzyk.

Przew. S. Finans.: kol. Ludwik Biel.

Przew. SBP: kol. Stefan Sawczuk.

Przew. S. Aprow.: kol. Stefan Kawiński.

Przew. S. Mieszk.: kol. Stanisław Cholewicki.

Przew. S. Wydawn.: kol. Eugeniusz Wosiek.

Przew. S. Bibliot.: kol. Tadeusz Frąckiewicz.

Gospodarz: kol. Wiesław Stephan.

Prokurator: kol. Lech Kobyliński.

Przew. Sądu Koleż.: kol. Stanisław Rogowski.

Przew. Kom. Rew.: kol. Jan Broekere.

W chwili przejęcia Zarząd otrzymał: 1) 25791 zł gotówką i bonami w kasie SSAG, 2) nieurządzony lokal, 3) jedną maszynę do pisania typu Portable, 4) stos aktów nieuporządkowanych Stowarzyszenia, 5) dom Gramatyka 10 zajęty przez szpital Armii Radzieckiej, 6) sekcję Wydawniczą z remanentem starych skryptów oraz powielaczem, 7) bibliotekę SSAG zmagazynowaną w starym lokalu.

W pierwszym rządzie przystąpiono do urządzenia lokalu i uruchomienia agend. Powołano do życia Sekcję Bratniej Pomocy, Finansowo-gospodarczą, Zewnętrznej Działalności, Aprowizacyjną, Mieszkaniową oraz Gospodarczą SSAG.

Kolejny przegląd uzyskanych rezultatów pracy kadencji przedstawia się następująco:

1. Sekretariat główny przyjął i załatwił 94 pism przycho-dzących oraz wysłał 258 listów.

2. Sekretariat wewnętrzny przejął załatwianie spraw miesięcznych biletów tramwajowych, których wydawanie od tej chwili przestało szwankować (działalność kol. Fitty), wydawał legitymacje członkowskie SSAG, zapoczątkował kartotekę członków SSAG, oraz wspólnie z sekretarzem głównym przeprowadzał wszelkie bieżące sprawy członków.

3. Prezydium. Poza pracami organizacyjnymi Prezydium SSAG prowadziło ożywioną akcję zaopatrzeniową. W tym celu wysłano w okresie kadencji 21 delegacji do Warszawy, Tarnobrzega, Szczakowej, Katowic i Łodzi, w wyniku których uzyskano przydziały żywności, tekstyliów, butów, koców, kołder, papieru, łóżek, węgla, środków komunikacyjnych (samochód SSAG) oraz dodatkowych subwencji pieniężnych. Celem przyjscia z pomocą kolegom mieszkającym prywatnie zorganizowano akcję dostaw węgla z kopalń do domów, w wyniku której dostarczono studentom AG przeszło 110 ton węgla (działalność kol. Tochowicza). Ponadto Prezydium rozwinęło żywotną działalność w sprawie zaopatrzenia finansowego SSAG interweniując u Władz Ministerstwa Przemysłu i Akademii o dotacje i ulgi specjalne. W wyniku tych akcji uzyskano zł 717.613 dotacji państwowych, oraz zł 201.000 dotacji z przemysłu.

4. Skarbnik Stowarzyszenia. W związku ze wzmożonym obrotem gotówki działalność skarbnika wymagała stałej, pilnej i energicznej pracy. Dużą trudność sprawiał brak kasy ogniotrwałej, otwarciu zaś istniejącej pomimo wielokrotnych starań napotykało na trudności techniczne.

Wobec tego otwarto konto czekowe w PKO zabezpieczając tym sposobem fundusze Stowarzyszenia. Jak przytomnej i wyteżonej pracy wymagać musiało Stowarzyszenie od skarbnika świadczyć wysokość obrotu Stowarzyszenia wynosząca za okres do dnia 15 II 1946 — zł 10.386.210.

5. Sekcja Finansowo-Gospodarcza. Działalność Sekcji ograniczyła się do spraw bieżących, a więc przede wszystkim do założenia buchalterii i zorganizowania planowej gospodarki finansowej Stowarzyszenia. Sekcja przejęła z Kwestury AG wypłatę stypendiów państwowych, odciążając tym przeciążone pracą urzędy Akademii Górniczej.

W dalszej swej działalności Sekcja zajęła się eksploatacją samochodu SSAG ofiarowanego Stowarzyszeniu przez ob. Premiera, oraz objęła nadzór nad Konsumem SSAG. Dzięki wydatnej pracy kol. Köhslinga, buchaltera Stowarzyszenia, księgi SSAG zostały prawidłowo zaprowadzone, zaś sprawy finansowe uregulowane. Energicznej działalności kol. Issy, kierownika eksploatacji samochodów, zawdzięcza Stowarzyszenie planową a przede wszystkim samopomocową gospodarkę autem.

6. Sekcja Mieszkaniowa. Po długotrwałych i uciążliwych staraniach odzyskano Dom przy ul. Gramatyka 10, oraz uzyskano część Domu Pomorska 2 dla studentów AG. Ponadto uzyskano 18 miejsc w Domu przy ul. Mikołajskiej 6. Stawiając sprawy mieszkaniowe na pierwszym miejscu potrzeb studenckich, Stowarzyszenie preliminowało wszelkie możliwe kwoty na remont i wyposażenie Domów. Dotychczasowe koszty zakupionego inwentarza wynoszą zł 456.173·78. Jakkolwiek stan domów i ich urządzenie jest dalekie jeszcze od normalnego, tym nie mniej dotychczasowe osiągnięcia zaliczyć należy do zasług kol. Cholewickiego Stanisława oraz kolegów administratorów Domów.

7. Sekcja Bratniej Pomocy podobnie jak i inne Sekcje rozpoczęła swą działalność od podstaw. W miarę uzyskiwania przez Stowarzyszenie dotacji zwiększano kwoty i liczbę udzielanych pożyczek. Uregulowano sprawy pożyczek długoterminowych oraz zaległych, wprowadzono pożyczki doraźne. Ogólny bilans wypłacanych pożyczek na kwotę zł 90.400 oraz liczba 125 studentów korzystających z tych pożyczek świadczy o żywej działalności Sekcji, która dzięki włożonej w nią pracy kolegów, funkcjonuje obecnie zupełnie normalnie.

8. Sekcja Aprowizacyjna należała w ubiegłej kadencji do najbardziej obciążonych pracą. Uznając trudności i wagę zadań Sekcji Wydział ustalił specjalną Komisję Rozdzielczą, której zadaniem było rozpatrywanie podań i rozdzielanie przydziałów. Dzięki staraniom Stowarzyszenia stan zaopatrzenia Sekcji Aprowizacyjnej przedstawiał się bardzo dobrze, najlepiej bodajże ze wszystkich tego rodzaju Sekcji na uczelniach krakowskich. Uzyskano znaczną ilość butów, flaneli, skarpet, konserw oraz mniejsze ilości materiałów ubraniowych, koszul, swetrów i bielizny. Poza nadzwyczaj kłopotliwą funkcją rozdzielczą do spraw Sekcji należało również przydzielanie studentom AG obiadów w stołówce AG. Ze względu na małą ilość tych obiadów (450) zaszła konieczność ustanowienia przez Wydział specjalnej Komisji obiadowej złożonej z delegatów poszczególnych lat studiów wyznaczonych przez Wydział do opiniowania podań ubiegających się o obiady kolegów. Kilkakrotne starania w Rektoracie i Kwesturze celem zwiększenia liczby obiadów dla studentów AG nie przyniosły na razie rezultatu z powodu małej pojemności kotłów kuchennych. Z chwilą zajęcia Domu Gramatyka 10 przez studentów Sekcja rozpoczęła energiczne starania o uzyskanie funduszków na uruchomienie drugiej stołówki przy ul. Gramatyka 10. Starania te zostały uwieńczone pomyślnym skutkiem i w chwili obecnej z otrzymanych na ten cel z Ministerstwa specjalnych funduszków uruchomić będzie można stołówkę studencką na ok. 400 obiadów.

W całej działalności Sekcji Aprowizacyjnej podkreślić należy, pełną energią pracę kolegów w niej zatrudnionych w pierwszym rzędzie kol. Kawińskiego Stefana i Kaczorowskiego Tadeusza.

9. Sekcja Wydawnicza. Działalność tej Sekcji przyczyniła się w znacznym stopniu do ułatwienia nauki studentów AG. Wiele trudu i czasu pochłonęło uregulowanie trudnych finansowych spraw Sekcji. Mimo to oraz mimo braku urządzeń i odpowiedniego lokalu Sekcja po zakupieniu powielacza i maszyny do pisania, zdana wyłącznie na swe siły, zdołała wydać 480 egz. skryptów kompletnych oraz ok. 1/3 nakładu skryptu z chemii, wykonując ponad to szereg druków i formularzy dla Władz AG i SSAG oraz prowadząc rozsprzedaż i wysyłkę skryptów dla szkół technicznych i przemysłu. Podkreślić należy, że wszelkie prace Sekcji wykonywane były wyłącznie przez kolegów, co przyczyniło się do poprawy ich materialnych warunków. Dzięki działalności kol. Wosieka i kol. Palowskiego Sekcja jest nie tylko w pełnym ruchu ale opracowuje program szerokiej rozbudowy.

10. Sekcja Zewnętrznej Działalności. Różnorodność zadań i niejednokrotna nagłość wystąpień Sekcji wymagały od kierownictwa sprężystego i szybkiego działania. Pomimo braku podstaw i konieczności zorganizowania całej Sekcji od początku, Sekcja wykazywała ożywioną działalność, biorąc udział we wszystkich zewnętrznych wystąpieniach Stowarzyszenia i pokonując przebojem wyłaniające się co krok trudności. W chwili obecnej Sekcja dysponuje już ośmioma mundurami górniczymi, szeregiem kolegów-współpracowników Sekcji doświadczonych w organizowaniu imprez, 40 osobowym zespołem chóralnym pod batutą kol. Ślizowskiego oraz zdobytym doświadczeniem, które stanowi gwarancję dalszego rozwoju tej Sekcji.

11. Sekcja Bibliotekarska. Skutkiem braku lokalu Sekcja ograniczała swą działalność do rewindykacji i katalogowania książek.

12. Sekcja Sportowa. W ramach SSAG nie rozwinęła swej działalności ustępując na razie miejsca sprawom organizacyjnym, mieszkaniowym i aprowizacyjnym a współpracując z AZS.

13. Gospodarz SSAG. Po początkowych trudnościach organizacyjnych i przejęciu funkcji gospodarza przez Stephana Wiesława rozpoczęto prace nad inwentaryzacją urządzeń SSAG oraz uzdrowiono gospodarke materiałową w lokalu SSAG.

Poza normalnymi pracami Stowarzyszenie podjęło się zorganizowania w dniu 8 grudnia uroczystego obchodu ku czci św. Barbary. Zdając sobie sprawę z niedostatecznego przygotowania władz Stowarzyszenia do organizowania tak wielkiego przedsięwzięcia Wydział SSAG szeroko dyskutował nad tym, czy w ogóle urządzać Barbarkę. Ostatecznie zwyciężyła koncepcja pozytywna i po powołaniu Komitetu Barbarki sprawę organizacji imprezy oddano w jego ręce. Niestety rozmiar imprezy przekroczył możliwości należytego jej przeprowadzenia. Skutkiem kilku przyczyn frekwencja na Barbarce przekroczyła daleko nasze przewidywania, co było powodem poważnych trudności w kierowaniu imprezą. Pomimo wysiłków Komitetu Barbarki szereg zarządzeń nie dał się technicznie wykonać. Należałoby na przyszłość stanowczo ograniczyć frekwencję celem przeprowadzenia należytej organizacji pracy Komitetu podczas uroczystości i zabawy.

W związku z likwidacją na terenie naszej uczelni Spółdzielni Pracowników Wyższych Uczelni Stowarzyszenie wystąpiło z inicjatywą uruchomienia w jej miejsce Konsumu studentów AG. Uruchomiony w październiku Konsum studentów rozwija się jako nowa placówka Stowarzyszenia i wymaga od przyszłego Zarządu specjalnej pieczy.

Resumując całość prac dokonanych podczas ubiegłej kadencji mogę stwierdzić, że — pomimo nawału i tempa prac jak również piętrzących się trudności związanych z brakiem funduszy, reorganizacją uczelni oraz brakiem urządzeń i wyszkolonego personelu — zadanie postawione na początku kadencji przez Prezydium, a wytyczające jako osnowę programu organizację SSAG, zostało w znacznej części wykonane (z wyjątkiem Sekcji Bibliotekarskiej i Sportowej).

Stan majątkowy Stowarzyszenia wzrósł do wysokości 1.388.119 zł, agendy SSAG są na drodze rokującej nadzieję ich dalszego dobrego rozwoju, zaś zainteresowanie pracami SSAG wśród ogółu kolegów wyraźnie się wzmogło.

Na zakończenie niniejszego sprawozdania poczuwam się do miłego obowiązku złożyć w imieniu Władz Stowarzyszenia serdeczne podziękowanie Rektorowi AG prof. dr W. Goetlowi oraz Panu Kura-

torowi SSAG prof. dr St. Gołąbowi, jak również wszystkim urzędnikom AG za przychylne ustosunkowanie się do wszelkich poczyniań Stowarzyszenia. Ze swej strony muszę również złożyć wyrazy podziękowania członkom Wydziału, Komisji Rew. i Sądowi Koleżeńskiemu oraz tym wszystkim kolegom, którzy bezinteresownie a częstokroć i bezimiennie wspomagali pracą wysiłki Stowarzyszenia.

Szczęść Boże!

Prezes SSAG
Sobolewski Stanisław

Sprawozdanie Sądu Koleżeńskiego SSAG

(21 VII 1945 — 27 II 1946)

Sąd Koleżeński wybrany na Walnym Zgromadzeniu w dniu 21 VII 1945 był pierwszym Sądem Koleżeńskim SSAG po wojnie, ponieważ w ustępującym Zarządzie organ tego rodzaju reprezentowany nie był. Od tego to ustępującego Zarządu Sąd Koleżeński przejął jako jedyną spuściznę lat przedwojennych luźne szczątki dawnych aktów. Pierwszymi czynnościami Sądu Koleżeńskiego były czynności natury organizacyjnej i porządkowej.

1. Wybór sekretarza Sądu Koleżeńskiego i ustalenie podziału pracy w Kolegium Sędziów.

2. Zebranie i zabezpieczenie starych aktów, które zostały w obecności Komisji Rewizyjnej opieczetowane i znajdują się obecnie w aktach Sądu.

3. Zakupienie i zamówienie przyborów kancelaryjnych jak: papier, pieczętka itp. utensylia.

Działalność jurysdykcyjna Sądu Koleżeńskiego opierała się na przedwojennym regulaminie Sądu Koleżeńskiego z roku 1937. W działalności tej Sąd Koleżeński starał się w miarę swych sił i możliwości być jak najbardziej obiektywnym i dojść do poznania istotnego stanu rozpatrywanej sprawy. Również według swego najlepszego rozumienia starał się stać na straży honoru i godności studenta Akademii Górniczej.

Wśród rozpatrywanych spraw szczególne trudności nastreczyły sprawy dotyczące się zmiany narodowości w czasie okupacji. Trudności te powstały:

1. Ze względu na brak precedensów z lat przedwojennych,
2. Z braku kompetentnych i niezbitych dowodów czy to ze stron oskarżającej czy oskarżanej.

Zwłaszcza wielkie trudności mieli tu prokuratorzy Sądu Koleżeńskiego, którzy chcąc te dowody gromadzić stawali często wobec niemożności uczynienia tego. Nie będąc zaś organami zalegalizowanymi przez Władze Państwowe i nie mając wskutek tego możliwości egzekwowania swych żądań, poprzestawać musieli na dobrej woli instytucji czy osób prywatnych, u których zasięgnąć chcieli informacji. Podkreślić tu należy szczególnie pracę i trud wniesiony przez Prokuratorów Sądu Koleżeńskiego kolegów Kobylińskiego Lecha i Klinga Zbigniewa.

Ilość i jakość spraw rozpatrzonych przez Sąd Koleżeński przedstawia się następująco:

1. sprawy z oskarżenia Prokuratora SSAG, ogółem 9 (z tego spraw o zmianę narodowości 7).

Załatwionych ostatecznie 5, co do pozostałych 4 wyrok nie jest jeszcze prawomocny.

2. Sprawy z oskarżenia prywatnego, ogółem 1.
3. Sprawy, które do Sądu wpłynęły ale jeszcze nie były rozpatrywane, ogółem 3.
4. Sprawy umorzone przez Prokuraturę SSAG, ogółem 3.

Przew. Sądu Koleżeńskiego
Rogowski Stanisław

Sprawozdanie Prezesa SSAG

za czas 27 II 1946 — 21 II 1947

Na pierwszym posiedzeniu Wydziału Władze ukonstytuowały się następująco:

Prezes: kol. Kazimierz Tymiński.

I Wiceprezes: kol. Lech Kobyliński.

II Wiceprezes: kol. Stanisław Tochowicz.

Sekretarz I: kol. Antoni Kleczkowski.

Sekretarz II: kol. Stanisław Fitta.

Skarbnik: kol. Zdzisław Maciejasz.

Przew. S. Z. D.: kol. Janusz Kuczma.

„ *S. Finans.:* kol. Jan Furmański.

„ *S. B. P.:* kol. Mieczysław Poniatowski.

„ *S. Aprow.:* kol. Jan Matysiak.

„ *S. Wydawn.:* kol. Władysław Palowski.

„ *S. Bibliot.:* kol. Antoni Białkiewicz.

„ *S. Sportowej:* kol. Roman Grubenthal.

„ *S. Stat.-Regul.:* kol. Stanisław Sobolewski.

„ *Kom. Rew.:* kol. Michał Kotas.

Gospodarz: kol. Tadeusz Stopka.

Delegat NGK: kol. Wiesław Stephan.

Delegat NKM: kol. Zbigniew Strojny.

Delegat Specjalny: kol. Jan Broekere.

Prokurator: kol. Zbigniew Kling.

Przew. S. K.: kol. Ludwik Sawicki.

„ *Tryb. Kas.:* kol. Mikołaj Panuś.

Po licznych zmianach skład ustępującego Zarządu przedstawiał się, jak następuje:

Prezes: kol. Lech Kobyliński.

I Wiceprezes: kol. Stanisław Tochowicz.

- II Wiceprezes:* kol. Janusz Kuczma.
I Sekretarz: kol. Antoni Kleczkowski.
II Sekretarz: kol. Stanisław Fitta.
Skarbnik: kol. Zdzisław Maciejasz.
Przew. S. Z. D.: kol. Janusz Kuczma.
 „ *S. Finans.:* kol. Jan Furmański.
 „ *S. B. P.:* kol. Ryszard Frąckiewicz.
 „ *S. Aprop.:* kol. Jan Matysiak.
 „ *S. Wydawn.:* kol. Zdzisław Piotrowski.
 „ *S. Bibliot.:* kol. Antoni Białkiewicz.
 „ *S. Sport.:* kol. Jerzy Folfasiński.
 „ *Kom. Rew.:* kol. Jan Czerwonko.
Gospodarz: kol. Kazimierz Levittoux.
Delegat NKG: kol. Wiesław Stephan.
Delegat NKM: kol. Zbigniew Strojny.
Delegat Specjalny: kol. Jan Broekere.
Prokurator: kol. Zbigniew Kling.
Przew. SK: Ludwik Sawicki.
 „ *Tryb. Kas.:* kol. Mikołaj Panuś.

Jak widać z przedstawionego wykazu liczne i częste zmiany w składzie osobowym Wydziału, jak również i poszczególnych Sekcji w wysokim stopniu utrudniały normalną pracę i w rezultacie ujemnie odbijały się na funkcjonowaniu poszczególnych agend. Wskutek rezygnacji, jak również wskutek braku chęci do pracy wielu kolegów zaistniał stan taki, że Wydział jak również i Sekcje musiały być skompletowane przez powołanie kolegów nawet spoza rezerwy Wydziału.

Przechodząc do właściwego sprawozdania dla lepszego jego zobrazowania całość rozdzielię na część ogólną i część szczegółową obejmująca gospodarkę Stowarzyszenia.

Część ogólna

SSAG, jako organizacja skupiająca w sobie całą młodzież naszej uczelni, siłą rzeczy kieruje życiem tej młodzieży i musi dbać o jej interesy. Będąc organizacją samopomocową stawiała na pierw-

szym planie, niesienie pomocy niezamożnym kolegom, jednak nie mogła pozostać obojętna na sprawy żywo obchodzące ogół młodzieży akademickiej. Przy wszelkich masowych wystąpieniach na zewnątrz dbała o to, by były one jak najliczniejsze i miały charakter zwartej i jednolitej postawy młodzieży górniczej.

Stosując się do zaleceń poprzedniego Walnego Zgromadzenia w sprawie projektu o tytule inżyniera, i doceniając w wysokim stopniu znaczenie tej sprawy dla świata inżynierskiego i techniki polskiej złożyliśmy dwa memoriały w sprawie projektu a to: na Konferencji w Warszawie zwołanej przez Radę Szkół Wyższych i Naczelnej Organizacji Technicznej w Katowicach.

W dalszym ciągu naszej akcji zwróciliśmy się do Jego Magnificencji Rektora Akademii Górniczej, by ze swej strony poparł naszą akcję.

Na pierwszej Ogólnopolskiej Konferencji Młodzieży Szkół Wyższych w Warszawie Prezydium SSAG rozumiejąc ciężką dolę kolegów z Warszawy wyasygnowało zł 5000— jednorazowo na wczasy letnie dla akademików miasta Warszawy i wezwało inne uczelnie do podjęcia tej akcji.

Na konferencji w listopadzie zwołanej przez Radę Szkół Wyższych w Warszawie Prezydium zadeklarowało 40 ton węgla dla akademików miasta Warszawy. Należy tu zaznaczyć, że węgiel ten został zakupiony za pieniądze zapracowane przez naszych kolegów podczas praktyk wakacyjnych.

Na obu konferencjach Prezydium brało żywy udział we wszystkich pracach poszczególnych Sekcji występując zawsze w obronie naszych interesów.

W związku z projektem odbudowy Kolumny Zygmunta w Warszawie Stowarzyszenie podjęło się kierownictwa robót technicznych. Prace znajdują się w toku.

Stypendia głównie zostały rozdzielone przez Ministerstwo Oświaty, Centralny Zarząd Przem. Węgl. i Hutniczego, Centr. Zarząd Przem. Paliw Płynnych, Tow. Przyjaciół Młodzieży Szkół Wyższych.

Pragnąc zapoczątkować akcję wczasów Prezydium zwróciło się za pośrednictwem Obywatela Premiera do Ministra Rolnictwa

i Reform Rolnych z prośbą o przyznanie resztówki wraz z domem mieszkalnym, w którym przyszły Wydział winien urządzić Dom Wypoczynkowy. Sprawa jest w toku i prawdopodobnie w najbliższym czasie zostanie załatwiona pozytywnie. Na tym miejscu czujemy się w obowiązku podziękować Panu Naczelnikowi Wojewódzkiego Urzędu Ziemskiego w Katowicach Seweryńskiemu za nadzwyczaj życzliwe ustosunkowanie się do naszej sprawy.

Z powodu olbrzymich trudności mieszkaniowych Wydział SSAG postanowił wybudować nowy Dom przy ul. Reymonta. Koszt tego domu wynosiłby około 350 milionów złotych.

Zwróciliśmy się do Prezydenta Miasta za pośrednictwem Obywatela Premiera o przyznanie nam bezpłatnie parceli na ten cel.

Pertraktacje są w toku i według wszelkich danych zostaną załatwione pozytywnie. Pragniemy zaznaczyć, że dom zostanie wybudowany według najnowocześniejszych wymagań a znajdują tam pomieszczenie także biura SSAG.

W związku z tym Prezydium zwraca się do Walnego Zgromadzenia o uchwalenie następujących wniosków:

1. Walne Zgromadzenie SSAG z dnia 21 II 1947 upoważnia Wydział i Prezydium do zajęcia się budową Domu Akademickiego.

2. Walne Zgromadzenie SSAG z dnia 21 II 1947 w związku z budową domu uchwała, aby każdy członek SSAG odrobił do końca roku akademickiego 14 dni na rzecz budowy domu.

W styczniu br. (1947) zwróciliśmy się do Obywatela Premiera w sprawie dekonspiracji kolegów, którzy do tej pory tkwią w podziemiu a mają ochotę się ujawnić. Obywatel Prezes Rady Ministrów ustosunkował się do naszej prośby bardzo życzliwie i zapewnił nas, że koledzy, którzy zechcą zdekonspirować się, mogą to uczynić u niego w gabinecie. Chętni koledzy zechcą się zgłosić do Ob. Premiera w jak najszybszym czasie.

W czasie praktyk wakacyjnych odwiedziliśmy huty, na których pracowali nasi koledzy, i stwierdziliśmy, że wypełniali oni całkowicie nakładane na nich obowiązki.

Delegacje SSAG wraz ze sztandarem wzięły udział w inauguracji roku akademickiego na naszej uczelni, we Wrocławiu i pod-

czas wszystkich uroczystości akademickich, jak również i ogólnopolskich.

Barbarka. (Przew. kol. Stanisław Has.)

Naczelnym zadaniem, jakie postawił sobie Komitet, było takie zorganizowanie Barbarki, aby nie powtórzył się wypadek z roku ubiegłego, kiedy to ogromny napływ gości często niczym z Akademią Górniczą lub ciężkim przemysłem nie związanych spowodował całkowite zatracenie charakteru uroczystości. Wobec tego wszelkie usiłowania szły w tym kierunku, aby »Barbarka« stała się znów balem wewnętrznym, czysto zawodowym, o charakterze koleżeńskim, uwypuklającym szczególnie nawiązanie łączności między »Starymi Strzechami« a młodą »Bracią Górniczą« wchodzącą dopiero w życie. W związku z tym Komitet ograniczył liczbę uczestników balu.

Komitet postarał się o odpowiednie propagandowe przygotowanie uroczystości, czego wyrazem może być urządzona 20 minutowa audycja radiowa słowno-muzyczna pt. »Św. Barbaro, patronko nasza« układu kol. Z. Sobczyka.

Część wokalną wykonał chór Stowarzyszenia pod kierownictwem kol. Ślizowskiego Adama, zaś część słowną kol. Kucharzyk Tadeusz. W czasie audycji imieniem studentów Akademii Górniczej do Braci Górniczej wygłosił przemówienie kol. Prezes. W »Dzienniku Polskim« ukazał się artykuł omawiający tradycje górnicze oraz sytuację materialną słuchaczy Akademii Górniczej.

Nawiązana została łączność z czeską młodzieżą górniczą w Morawskiej Ostrawie, oraz szwedzką z Wyższej Szkoły Technicznej w Sztokholmie. W wyniku tego gościliśmy 15-osobową delegację czesko-słowacką. Delegacja ta uczestniczyła w Knajpie Pivnej, Inauguracji i Balu, była obecna na przedstawieniu »Wesela«, zwiedziła zabytki Krakowa oraz kopalnię soli w Wieliczce. Delegacja została obdarzona licznymi wydawnictwami Sekcji Wydawniczej oraz odznakami SSAG. Przedstawiciele młodzieży górniczej szwedzkiej nie mogli niestety przybyć na nasze uroczystości.

W roku sprawozdawczym Wydział uchwalił następujące dotacje: danina narodowa zł 37.000, pożyczka Odb. Kraju zł 10.000, dotacja na odnowienie Zakładu OO. Pijarów zł 5.000, dotacja na odnowienie Kościoła Najśw. Marii Panny zł 4.000 i in.

Kończąc część ogólną nadmieniamy, że Prezydium brało udział we wszystkich konferencjach i porozumieniach Bratnich Pomocy a wszelkie wystąpienia były w miarę naszych interesów uzgadniane z innymi uczelniami.

Część szczegółowa

Sekretariat.

W roku bieżącym odbyło się 12 posiedzeń zwyczajnych Wydziału i jedno nadzwyczajne. Na ostatnim posiedzeniu wyłoniono Komisję-Matkę. Wprowadzono nowe legitymacje członkowskie a w przygotowaniu znajdują się legitymacje służbowe.

Skarbnik.

Ńgólny obrót kasowy wyniósł zł 14.778.493,84, a więc w stosunku do ubiegłego roku wzrósł o 4 milj. złotych. Kasjer otrzymał kasę ogniotrwałą, przez co zostały zabezpieczone fundusze Stowarzyszenia.

Sekcja Zewnętrznej Działalności.

Sekcja wykazywała przez cały czas swej kadencji ożywioną działalność, biorąc udział we wszystkich zewnętrznych i wewnętrznych wystąpieniach Stowarzyszenia.

Poza współpracownikami dysponuje Sekcja 50-osobowym zespołem chóralnym pod batutą kol. Ślizowskiego.

Sekcja przez zorganizowanie zabaw jak również i imprez dała ok. 1/2 mil. złotych czystego dochodu do kasy SSAG.

Sekcja Finansowa.

Sprawy finansowe w okresie sprawozdawczym kształtowały się względnie pomyślnie.

Działalność Sekcji ograniczyła się do załatwienia spraw bieżących jak również czuwania nad planową gospodarką finansową Stowarzyszenia. Czysty dochód Stowarzyszenia w roku bieżącym wyniósł 828 tys. złotych.

Tak wydatnym zwiększeniem majątku SSAG nie może poszczycić się żaden poprzedni Wydział. Preliminarz budżetowy na rok następny zamyka się kwotą 4.878.000 zł. Bezpośrednio podlegały Sekcji Finansowej: konsum SSAG, stołówka przy ul. Gramatyka 10 i Dział Samochodowy. Przyszły Wydział winien zająć się rozwinięciem konsumu, jak również i Działu Samochodowego.

Sekcja Bratniej Pomocy.

Kapitał obrotowy Sekcji został podniesiony. Sekcja zajmowała się zbieraniem i opiniowaniem podań o stypendia.

W związku z niezwracaniem w oznaczonym terminie przez kolegów pożyczek praca natrafiała na duże trudności.

Z powodu braku na ten cel odpowiednich kredytów, pożyczek długoterminowych prawie nie udzielano. Podniesiono pożyczki doraźne z 300 zł na 500 zł i krótkoterminowe z 500 zł na 1.000.

Sekcja Sportowa.

Rozpoczęła swą działalność od podstaw, bowiem w poprzednim Wydziale nie prowadziła żadnej działalności.

Organizowała imprezy sportowe i może poszczycić się pięknymi wynikami sportowymi kolegów naszych jak koledzy Grubenthal, Kaczmarczyk i wielu innych, którzy są członkami poszczególnych klubów. Sekcja otrzymała własny lokal przy ul. Gramatyka 10. Przyszłej Sekcji Sportowej ustępujący Wydział poleca zorganizować międzyuczelniane zawody w grach sportowych. W działalności swej członkowie Sekcji współpracowali wydatnie z AZS.

Sekcja Aprowizacyjna.

Na mocy uchwały Wydziału zostało stworzone ciało opiniodawcze z wszystkich lat i wydziałów poszczególnych studiów. Sekcja rozdzieliła dużą ilość bezpłatnych obiadów, które zostały nam przydzielone przez poszczególne instytucje.

W okresie przedwakacyjnym wydano wszystkim studentom ubrania robocze.

Dla ułatwienia pracy Komisji Opiniodawczej wprowadzono indywidualne kartoteki dla każdego z kolegów.

Sekcja Wydawnicza.

Działalność tej Sekcji, jednej z najważniejszych, przyczyniła się w znacznej mierze do ułatwienia nauki kolegom.

Mimo braku urzędzeń i odpowiedniego lokalu Sekcja wydała 18 skryptów oraz dużą ilość druków. Ceny skryptów kalkulowane są po możliwie niskich cenach. Niektóre nakłady wskutek wyczerpania musieliśmy powtórzyć. Jesteśmy w ścisłym kontakcie z innymi uczelniami technicznymi w całej Polsce a obecnie weszliśmy w kontakt z przemysłem i Naukowymi Instytutami Badawczymi. W chwili obecnej Sekcja rozwija się pomyślnie i może pozwolić sobie na większe nakłady, co w znacznym stopniu ułatwia pracę. Podkreślić należy, że wszelkie prace wykonywane były wyłącznie przez kolegów, co w znacznej mierze przyczyniło się do poprawy ich materialnych warunków.

Na zakończenie pozwolimy sobie podziękować Panom Profesorom i tym wszystkim, którzy dostarczyli nam materiału do drukowania skryptów. Jednocześnie zwracamy się z gorącym apelem do Panów Profesorów, aby zechcieli łaskawie jak najściślej współpracować z Sekcją.

Sekcja Mieszkaniowa.

W Domach naszych lub też znajdujących się pod naszym zarządem znalazło pomieszczenie 314 kolegów, co minimalnie rozwiązuje kwestię mieszkaniową, biorąc pod uwagę fakt, że 85% kolegów naszych jest zamiejscowych.

We wszystkich domach przeprowadzono dezynfekcję, malowanie oraz szereg remontów.

Ogólnie na inwentarz, remonty oraz malowanie wydano ok. 2.670.000 zł. Dotacje Min. Oświaty wynosiły 300.000 zł a w roku akademickim 1946/47 przewidziane jest 160.000 zł. W przeciwieństwie do innych domów akademickich zostaliśmy zaopatrzeni przed zimą w dostateczną ilość koksu i węgla. Mimo, iż domy nasze są wybitnie deficytowe, Wydział nie poszedł po linii najmniejszego oporu i nie podwyższył czynszów, wychodząc z założenia, że niskie komorne jest też wydatną pomocą dla wielu kolegów.

Na ostatnim posiedzeniu Wydziału został zatwierdzony regulamin Domów SSAG.

Przyszłemu Wydziałowi poleca się całkowicie umeblować Domy Akademickie oraz zająć się urządzeniem tam świetlic.

Sekcja Bibliotekarska.

Sekcja bibliotekarska rozpoczęła swą działalność od podstaw. Zakupiono i oprawiono nowe 62 książki. Obecnie znajduje się tylko jedna biblioteka, przy ul. Pomorskiej 2.

Projektowane jest urządzenie biblioteki w Domu przy ul. Gramatyka 10.

Gospodarz.

W okresie sprawozdawczym inwentarz Stowarzyszenia zwiększył się wybitnie. Lokal został całkowicie odnowiony i umeblowany.

Naukowe koła.

Nie będziemy tu szczegółowo analizować działalności tych Kół, bowiem jako Sekcje autonomiczne odbywają swoje Walne Zebrania i tam składają sprawozdania. Chcemy tylko podkreślić, że działalność tych Kół hamowana była ustawicznie brakiem lokali. W chwili obecnej Koła otrzymały lokale, tak że praca ich może się rozwijać normalnie.

Wydział SSAG rozumiejąc w pełni znaczenie tych Kół starał się w jak najszerszym zakresie w miarę swych możliwości nieść im pomoc. I tak dotacje na Naukowe Koło Górników w bieżącym roku wyniosły 42 tys. zł, a Metalurgów 32 tys. złotych.

Resumując całość dokonanych prac stwierdzić musimy, że pomimo olbrzymiego nawału, jak również i tempa prac całość rozwijała się pomyślnie, jak również wzrasta zainteresowanie wśród ogółu kolegów pracami SSAG.

Kończąc sprawozdanie składamy podziękowanie Ob. Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Oświaty, Ob. Wojewodzie, Zarządowi Przem. Węgl. i Hutn., Centralnemu Zarządowi Przem. Paliw Płynnych i wielu innym, którzy okazali nam wiele serca i pomocy w naszej ciężkiej pracy.

Osobno pragniemy wyrazić najserdeczniejsze podziękowania Jego Magnificencji Rektorowi Akademii Górniczej prof. dr W. Goetlowi za jego wielką życzliwość oraz Kuratorowi Stowarzyszenia prof. dr Stanisławowi Gołębowski, który nigdy nie skąpił nam swego cennego czasu, jak również i światłych wskazówek, z których zawsze korzystaliśmy z pożytkiem dla SSAG.

Na zakończeniu chcemy wyrazić podziękowanie całemu Prezydium, przewodniczącym wszystkich Sekcji, członkom i wszystkim tym kolegom bezimiennym, którzy z nami razem współpracowali dla dobra SSAG.

Czuję się również w obowiązku podziękować Sądowi Koleżeńskiemu, Prokuraturze, Trybunałowi Kasacyjnemu i Komisji Rewizyjnej za miłą i harmonijną współpracę.

Nowo wybranemu Zarządowi w imieniu ustępującego Zarządu składam najserdeczniejsze życzenia dalszej owocnej pracy dla dobra SSAG.

Szczyć Boże!
Prezes
Kobyliński Lech

Sprawozdanie Sekretariatu SSAG

Skład osobowy: *Sekretarz główny*: Kleczkowski Antoni,
wewn.: Fitta Stanisław.

Przejęcie czynności nastąpiło w 8 dni po Walnym Zebraniu od kol. Nyczka Stanisława w obecności Komisji Rewizyjnej.

W okresie początkowym sposób prowadzenia registracji i porządkowania korespondencji nie uległ zmianie i stosowano w dalszym ciągu metody z ubiegłych kadencji.

W czerwcu z inicjatywy kol. prezesa i za uchwałą Wydziału SSAG wprowadzono zmiany, wynikające z konieczności wprowadzenia udogodnień w kontroli i registracji pism wpływających i wychodzących. Zamiast dwóch jak dotychczas ksiąg listowych rozdzielających korespondencję na pisma wpływające i wychodzące wprowadzono jedną księgę listową zawierającą wszystkie pisma. W miejsce dwóch registratorów wprowadzono registry dla po-

szczególnych Sekcji. Ten sposób prowadzenia registratury zapewnia znacznie szybsze i łatwiejsze zorientowanie się w bardzo różnorodnej korespondencji.

W okresie sprawozdawczym otrzymano 329 pism,
wysłano 588 pism.

Prowadzono osobną książkę listów poleconych i książkę listów doręczanych osobiście.

Ogłoszenia Prezydium prowadzono osobno, ogólnie wydano ich 73.

Sekretariat Wewnętrzny prowadził w dalszym ciągu wydawanie nowych legitymacji, których wydano dotychczas dla Wydziału Hutniczego i Elektromechanicznego 480, dla Wydziału Górniczego i Geologiczno-Mierniczego 370.

Sekretariat przyjmował miesięczne zgłoszenia na niżkowe karty tramwajowe, których przeciętnie wydawano ca. 350 sztuk.

W związku z uchwałą Wydziału przyjął Sekretariat w okresie sprawozdawczym 2900 podań kolegów skierowanych do różnych Sekcji.

Sekretariat prowadził ponadto listę sprawdzającą obecność członków Wydziału w czasie urzędowania.

Szcześć Boże!
Kleczkowski Antoni

Sprawozdanie Głównego Skarbnika SSAG

Ogólny obrót kasowy wyniósł	14,778.493,84 zł
z czego	
wpływy	7,452.105,38 zł
wydatki	7,326.388,46 zł
pozostałość gotówki	125.722,— zł
	<hr/>
	7,452.110,46 zł
nadwyżka kasowa	5,08 zł
	<hr/>
	7,452.105,38 zł

Szcześć Boże!
Maciejasz Zdzisław

Sprawozdanie Sekcji Zewnętrznej Działalności

Sekcja rozpoczęła działalność od zorganizowania tradycyjnego »Śledzia u Górników«. Zabawa ta przyniosła nam dochód w wysokości 45.009 zł. Na skutek wypadków 3-majowych zmuszeni byliśmy odwołać organizującą się zabawę »Floriankę«. Na zakończenie kadencji urządzono w dniu 18 lutego »Śledzia u Górników«, z której to zabawy uzyskano około 140.000 zł dochodu.

Sekcja reprezentowała SSAG na wielu zebraniach i zbiórkach ulicznych. I tak między innymi w lipcu ubr. w dniach Grunwaldu, we wrześniu w zbiorce pod hasłem »Dar szkół dla Warszawy«, w październiku w obchodach Roku Kościuszkowskiego, w zbiórkach na Odbudowę Warszawy, na gwiazdkę dla żołnierza, na Towarzystwo Przyjaciół Żołnierzy, Na Ziemię Zachodnie, na Towarzystwo Burs i Stypendiów, na T. P. M. S. W. i inne.

Oprócz tego zorganizowaliśmy wspólnie z Bratnią Pomocą U. J. »Dzień Akademika«, w którym wystąpił nasz chór.

W związku z przejściem przez Krakowski Ośrodek Akademicki inicjatywy Odbudowy Kolumny Zygmunta w Warszawie, rozprawiliśmy między kolegów 1000 cegiełek na ogólną sumę 20.000 zł. W ramach akcji wypoczynkowej staraliśmy się o przydział miejsc w Domach Wypoczynkowych Bratniej Pomocy Studentów U. J. Zorganizowaliśmy kilka wycieczek do Zakopanego i Morskiego Oka.

W poszukiwaniu dochodu dla SSAG zorganizowaliśmy akcję dochodową pod nazwą »Raut bez rautu«, która do lutego 1947 dała czysty zysk w wysokości 356.507 zł. W tym miejscu pragniemy podziękować kol. prezesowi Kobylińskiemu Lechowi, który żywo interesował się działalnością Sekcji, a w szczególności przyczynił się do uzyskania tak wielkiego dochodu z »Rautu bez rautu«.

Kończąc sprawozdanie czujemy się w obowiązku podziękować kol. Stankiewiczównie Zofii i kolegom Ślizowskiemu Adamowi, kierownikowi chóru, i Gorzycy Stanisławowi, którzy brali czynny i bezinteresowny udział w pracach Sekcji.

Dziękuję też członkom Sekcji za współpracę w czasie całej kadencji.

Szczęść Boże!
Przewodniczący
Kuczma Janusz

Sprawozdanie Sekcji Bratniej Pomocy

Na skutek objęcia asystentury przez kol. Poniatowskiego przewodnictwo Sekcji objął kol. Frąckiewicz a zastępstwo kol. Grębski. Kooptowano dwóch nowych członków kol. Strzeszewskiego, który zajął się pożyczkami doraźnymi, i kol. Senkarę, któremu powierzono pożyczki krótkoterminowe.

Praca Sekcji szła w dwóch kierunkach: a) opiniowanie podań o stypendia, b) udzielanie pożyczek oraz egzekwowanie zaległych należności. Nadmienić musimy, że na skutek dużej ilości przeterminowanych pożyczek Sekcja nie mogła w stopniu zadawalniającym uwzględnić wszystkich podań o pożyczki.

Pożyczki długoterminowe

Ze względu na ograniczone możliwości finansowe Sekcji Wydział SSAG wydał tylko 4 pożyczki długoterminowe.

Pożyczki krótkoterminowe

Saldo otwarcia.....	34.450 zł
wydano 79 pożyczek	78.705 zł
	<hr/>
	113.155 zł
zwrócono 81 pożyczek	57.305 zł
Sekcja posiada w rewersach.....	55.850 zł

Pożyczki doraźne

Saldo otwarcia.....	11.650 zł
wydano 177 pożyczek	63.100 zł
	<hr/>
	74.750 zł
zwrócono 174 pożyczek	58.950 zł
Sekcja posiada w rewersach.....	15.800 zł

Szczęść Boże!

Przew. Sekcji Bratniej Pomocy
Frąckiewicz Ryszard

Sprawozdanie Sekcji Apropowizacyjnej

Z początkiem roku akademickiego 1946/47 skład Sekcji uległ zmianie. Na skutek zaleceń Komisji Rewizyjnej zwolniono kol.

Adamskiego Czesława, Kopcia Mateusza i Drozda Wilhelma, a na ich miejsce kooptowano kol. Sulimę Stanisława IV Hutn. i Dziubę Jana IV G.

Obok stałych członków Sekcji stworzono z przedstawicieli wszystkich lat i wydziałów Komisję Opiniodawczą. Pracę w Sekcji zorganizowano w ten sposób, że poszczególnym członkom przydzielono konkretne funkcje, i tak kol. Frycz (później kol. Dziuba) miał prowadzenie kartotek i spraw zewnętrznych Sekcji, kol. Drożdż i Wusatowski sprawy związane ze stołówką AG, kol. Moss — magazyn Sekcji, kol. Sulima — kasę.

Zakres działania Sekcji sprowadzał się do dwu działów:

a) spraw związanych ze stołówką AG,
 b) przydzielanie i wydawanie towarów tekstylnych, które Sekcja otrzymała, bądź z przydziałów ogólniakademickich, bądź na skutek starań Prezydium SSAG.

Ad a) Z dwu stołówek, z których korzystają studenci AG, tylko stołówka w bursie (Gramatyka 10) jest prowadzona przez SSAG. Natomiast druga dla studentów i pracowników na AG pozostaje pod kierownictwem Kwestury i z tej racji tu wglądu w zasadnicze sprawy (np. stan jakościowy czy ilościowy obiadów) Sekcja nie miała.

W ramach natomiast swoich możliwości Sekcja załatwia następujące sprawy:

1. ostateczne ustalenie liczby studentów mogących korzystać ze stołówki przy uprzednim wykluczeniu osób bezprawnie korzystających,
2. sporządzenie i ustalenie listy kolegów ubiegających się o możliwość korzystania ze stołówki,
3. zmiana sposobu wydawania obiadów,
4. przydzielanie bezpłatnych i ulgowych obiadów dla kolegów niezamożnych.

Starania natomiast zarówno Prezydium jak i Sekcji w kierunku wydawania posiłków w niedzielę i święta dały negatywny wynik z powodu trudności finansowych.

W tej chwili korzysta ze stołówki ok. 500 kolegów. Liczba ta nie obejmuje kolegów asystentów i kolegów korzystających czasowo na bloczki indywidualne. Dalsze powiększenie liczby karto-

tek jest niemożliwe ze względu na urządzenia techniczne stołówki. W okresie 5 miesięcy Sekcja przydzieliła 120 obiadów bezpłatnych i 300 obiadów ulgowych.

20 kolegów korzysta z bezpłatnych obiadów ufundowanych przez Polski Monopol Spirytusowy. Z racji bardzo niewygodnego korzystania z odległej stołówki (Zabłocie) 10 miejsc jest jeszcze nieobsadzonych. Obecnie PMS w miejsce obiadów wypłacił za dekadę sumę 15.000 zł.

Poza tym Sekcja wraz z Kom. Rew. przeprowadziła szereg lotnych kontroli osób korzystających ze stołówki. Mimo to są jeszcze wypadki odstępowania przez niełojalnych kolegów bloczków obiadowych niestudentom AG.

Drugi odcinek pracy Sekcji to przydział i wydawanie pozakartkowych towarów tekstylnych dla kolegów niezamożnych. Dla usprawnienia tej pracy powołano z członków Sekcji i członków delegowanych przez lata i wydziały specjalną Komisję Opiniodawczą. Dla ułatwienia pracy samej Kom. wprowadzono indywidualne kartoteki dla każdego kolegi ubiegającego się o przydział. Do kartotek wciągnięto ważniejsze pozycje przydziałów ubiegłej kadencji i wszystkie przydziały kadencji bieżącej. Ceny poszczególnych przydziałów ustala Sekcja w porozumieniu z Prezydium. We wszystkich wypadkach ograniczano się do minimalnych zarobków lub sprzedawano wprost po cenach własnych. Wydawanie przydziałów przedwakacyjnych prowadził kol. Moos przy obecności Kom. Rew.

Dla usprawnienia i oszczędności czasu zorganizowano (po wakacjach) zbiorowy system wydawania.

Zaznaczyć należy, że wydawanie przydziałów UNRRA nieźmiernie zróżnicowanych pod względem jakości było bardzo utrudnione. Towary zbrakowane, które nie nadawały się do przydziałów, Sekcja przy obecności Komisji Rew. sprzedawała już bez wciągania do kartotek.

Za czas swojej kadencji Sekcja przydzieliła ubiegającym się kolegom następujące ilości towarów:

24 koce

88 kołder

404 pary butów

150 płaszczy wojskowych

127 płaszczy cywilnych	107 par spodni wojskowych
380 par spodni drelichowych	25 par spodni cywilnych
400 m mat. ubran.	3 kupony ubraniowe
538 marynarek cywilnych	52 marynarki wojskowe
126 swetrów	380 koszul męskich
180 par kalesonów	80 m mat. na sukienki
103 kompl. damskie	202 pary pończoch
475 par skarpet	424 m płótna pościelowego
600 sienników	36 chusteczek
32 m drelichu	661 sztuk garderoby damskiej
32 pyjamy	42 kombinezony robotnicze
96 kożuszków	

za łączną sumę 736.145 zł.

W magazynie zostało 29 sienników i 15 bali, 100 spodni drelichowych.

Szcześć Boże!

Przew. Sekcji Aprowizacyjnej
Matysiak Jan

Sprawozdanie Sekcji Wydawniczej

W okresie sprawozdawczym zostało wydanych przez Sekcję 18 skryptów a mianowicie:

Prof. dr Czerski, *Wybrane wykłady z chemii*

Prof. dr inż. Bolewski, *Geografia surowców hutn.*

Prof. dr Gołąb, *Geometria analityczna*

Prof. dr inż. Bolewski, *Mineralogia cz. III*

Prof. dr inż. Budryk, *Górnictwo I z atlasem*

Prof. inż. Biernawski, *Obróbka wiórowa z atlasem*

Prof. dr inż. Bolewski, *Petrografia węgla kamiennego*

Prof. dr Jeżewski, *Fizyka*

Prof. inż. Takliński, *Mechanika: Statyka, Kinematyka, Dynamika punktu, Dynamika bryły*

Prof. dr Gołąb, *Równania różniczkowe*

Prof. dr Kamecki, *Chemia fizyczna cz. I*

Inż. Łoziński, *Rysunek techniczny*

Prof. dr inż. Budryk, *Przeróbka mechaniczna z atlasem*
 Prof. dr inż. Budryk, *Roboty strzelnicze z atlasem*
 Inż. Syryjczyk, *Spawanie i cięcie metali z atlasem*,
 oraz duża ilość druków na łączną sumę 70.000 zł.

Celem usprawnienia sprzedaży Sekcja otworzyła własny sklep, który czynny jest codziennie od godz. 13—15-tej.

W bieżącym roku sprawozdawczym zostały zakupione dwa powielacze w tym jeden o napędzie elektrycznym. Poza tym zakupiono dwie maszyny do pisania.

Obecnie w druku znajdują się następujące skrypty:

Metalurgia surówki, Statyka, Geodezja i Obróbka wiórowa.

Sprawozdanie finansowe Sekcji Wydawniczej wygląda następująco:

Koszt własny wybicia skryptów		1,227.369 zł
Ze sprzedaży uzyskano	793.638 zł	
Pozostałość w skryptach	501.638 zł	
Zysk na koncie		67.936 zł
	<u>1,295.305 zł</u>	<u>1,295.305 zł</u>

Kierownik Sekcji Wydawniczej
Piotrowski Zdzisław

Sprawozdanie Sekcji Sportowej

Ustalony program działalności Sekcji objął:

1. zaopatrzenie Sekcji w sprzęt sportowy na bieżący sezon i przyszłe sezony,
2. organizowanie życia sportowego wśród studentów AG przez wprowadzenie:
 - a) godzin pływania w polskiej YMCA,
 - b) godzin gier sportowych,
 - c) rozgrywek wewnętrznych w grach sportowych i rozgrywek naszych reprezentacji z reprezentacjami innych uczelni.

W ramach realizacji programu zostało założone boisko siatkówki przy Domu Studentów, Gramatyka 10, oraz zakupiony następujący sprzęt sportowy:

Piłka siatkowa, piłka koszykowa, pompka do piłki, 11 par wiązań narciarskich, 12 par spodenek gimnastycznych.

Od Gospodarza SSAG Kierownictwo Sekcji otrzymało 12 par desek narciarskich bez wiązań oraz 11 par kijków narciarskich, narty zostały wypożyczone zgłaszającym się kolegom. Z Sekcji Apropowizacyjnej otrzymano 12 par koszulek gimnastycznych. Po odpowiedniej przeróbce i zakupieniu spodenek uzyskano w ten sposób kostiumy reprezentacyjne dla drużyn gier sportowych. Projektowany jest zakup stołu ping-pongowego dla Domu Stud., Gramatyka 10, oraz z wiosną założenie boiska koszykówki przy tymże Domu. Od listopada u. r. wprowadzono godziny pływania. Średnia frekwencja na basenie podniosła się z 20 na 50 kol., skutkiem czego projektowane jest wprowadzenie jeszcze jednej godziny pływania tygodniowo. Godzin gier sportowych nie udało się do tej pory zorganizować, wobec niemożności wynajęcia żadnej z sal gimnastycznych w Krakowie.

W okresie sprawozdawczym wydatkowano ogółem 28.550 zł.

Szczęść Boże!
Przew. Sekcji Sportowej
Foljasiński Jerzy

Sprawozdanie Sekcji Bibliotekarskiej

Sekcja przejęła dnia 21 III 1946 bibliotekę jako nieskatalogowany magazyn książek, na który składały się książki beletrystyczne oraz książki NKG i NKM.

Sekcja rozdzieliła książki na poszczególne działy i nastąpił podział biblioteki na trzy kategorie:

1. część beletrystyczną — którą prowadzi sekcja bibliotekarska,
2. część Naukowego Koła Metalurgów,
3. część Naukowego Koła Górników.

Sekcja zakatalogowała zdadne do użytku książki. Zaprowadziła kartoteki książek i czytelników. Zakupiła nowych książek 62. Oddała do oprawy starych książek 23.

Sekcja posiada począwszy od końca stycznia swój własny lokal w Domu Studentów przy ul. Pomorskiej 2. Do połowy bowiem października mieściła się razem z biblioteką NKG i NKM.

Szczęść Boże!
Przewodniczący Sekcji Bibliotekarskiej
Białkiewicz Antoni

Sprawozdanie Gospodarza SSAG

Uchwałą Wydziału SSAG z dnia 25 maja 1946 zostałem kooptowany na miejsce ustępującego kol. Stopki Tadeusza. Przejęte zostały materiały piśmienne, będące do dyspozycji gospodarza.

Praca gospodarza w okresie sprawozdawczym polegała na:

- a) zaopatrzeniu agend SSAG w materiały piśmienne,
- b) opiece nad lokalem SSAG,
- c) opiece nad tablicami ogłoszeń,
- d) sporządzeniu inwentarza lokalu SSAG.

Ad a) W okresie sprawozdawczym kontynuowano system rozdziału materiałów piśmiennych dla agend SSAG z ubiegłego okresu sprawozdawczego. System ten polegał na uzyskiwaniu w formie ankiety wysyłanej do poszczególnych agend zapotrzebowania materiałów piśmiennych, które następnie rozdzielano w miarę zapotrzebowania. Gospodarka tymi materiałami jest uwidoczniła w książce materiałowej.

Ad b) W okresie wakacyjnym lokal SSAG został kompletnie odnowiony i wyposażony w całkowicie nowe umeblowanie. Pracami tymi bezpośrednio kierowało Prezydium SSAG oraz Komisja Zawia-
dowcza. Po rozpoczęciu nowego roku akademickiego Prezydium przekazało gospodarzowi odnowiony lokal. Została również otworzona i zreparowana kasa ogniotrwała wartości 130.000 zł.

Ad c) Wszystkie ogłoszenia przeznaczone z Prezydium na tablice ogłoszeń były wywieszane i po odpowiednim upływie czasu zdejmowane przez gospodarza.

Ad d) Ze względu na nowe umeblowanie lokalu SSAG okazało się koniecznym sporządzenie nowego inwentarza. Przeprowa-

dzone w dniu 20 I 1947 przez Komisję Rewizyjną skontrum wykazało, że został on sporządzony bez zarzutu. W okresie sprawozdawczym zakupiono nową maszynę do pisania marki »Ideal«.

Szczęść Boże!
Gospodarz SSAG
Levittoux Kazimierz

Sprawozdanie Naukowego Koła Górników

Walne Zebranie Stowarzyszenia Studentów Akademii Górniczej w dniu 17 II 1947 wybrało mnie jako delegata NKG do Wydziału SSAG. Zadaniem moim było uruchomienie Naukowego Koła Górników po długiej wojennej przerwie i zwołanie Walnego Zebrania Koła, które by powołało Władze NKG określone statutem.

W tym celu ogłoszone zostały zapisy do NKG. Na apel zgłosiło się dziesięciu kolegów, z których ukonstytuował się w dniu 13 VI 1946 zarząd prowizoryczny w składzie:

Prezes: kol. Wiesław Stephan

Sekretarz: kol. Janusz Ptak

Skarbnik: kol. Zbigniew Grębski

Referat odczytowy: kol. Mieczysław Milewski
kol. Roman Groyecki

Biblioteka: kol. Tadeusz Bielewicz
kol. Włodzimierz Sroka

Referat praktyk krajowych: kol. Bohdan Nielubowicz

Referat praktyk zagranicznych: kol. Mirosław Leżon

Referat wycieczek: kol. Zdzisław Stanisław
kol. Janusz Ptak

W czasie trwania kadencji została kooptowana do Sekretariatu kol. Z. Stankiewiczówna, która w godzinach urzędowych SSAG przyjmowała zapisy do Koła.

Zarząd ten postawił sobie za cel uruchomienie powyższych agend oraz uzyskanie i wyekwipowanie lokalu Koła.

Sprawozdanie kasowe:

Dochód:		Rozchód:	
Subwencja SSAG	15.000 zł	Biblioteka	16.660 zł
z wpłat uzyskanych		Zakup przyb. kancl. .	3.840 zł
przy wpisie stud.	30.000 zł	Fundusz wyciecz. ...	4.000 zł
Inne.....	<u>3.135 zł</u>	Inne.....	<u>4.690 zł</u>
		razem:	27.190 zł
		saldo:	<u>20.945 zł</u>
	<u>48.135 zł</u>		<u>48.135 zł</u>

Po stronie dochodów należałoby dodatkowo zamieścić subwencję P. Rektora w sumie 30.000 zł przeznaczoną na zakup książek do biblioteki, która została przyznana nam w dniach ostatnich. Istnieją również pewne możliwości uzyskania subwencji z CZPW. Sprawą tą winien się zająć w najbliższym czasie przyszły zarząd.

Do efekownego zwiększenia się majątku Koła przyczyniło się Prezydium SSAG obietnicą umeblowania lokalu Koła — realizowaną obecnie, i ostatni Wydział SSAG, przyznając kwotę potrzebną na zakup maszyny do pisania, która będzie obsługiwała tak NKG jak i NKM, oraz kwotę na zainstalowanie telefonu.

Biblioteka

Biblioteka NKG w okresie okupacji wraz z biblioteką główną Akademii Górniczej zdeponowana była w gmachu Biblioteki Jagiellońskiej. W roku 1945, po odzyskaniu niepodległości, została przeniesiona do gmachu Akademii Górniczej przy Al. Mickiewicza 30, a następnie wraz z biblioteką SSAG i NKM do lokalu przy ul. Pomorskiej 2. W czasie tych przeprowadzek a najprawdopodobniej w czasie okupacji wiele książek (przeważnie najwartościowszych) zaginęło, podobnie jak i książki rozpożyczone pod koniec roku szkolnego 1938/39. Pozostałe książki zostały rozdzielone pomiędzy NKG i NKM oraz SSAG (beletrystyka). Z tego podziału uzyskało NKG 406 książek oraz czasopisma w ilości 588 zeszytów i 182 roczników.

Z pośród książek było z zakresu górnictwa 119, górnictwa naftowego 17, geologii i paleontologii 46, matematyki i geometrii wykreslonej 377, inne 186.

Otrzymane książki zostały skatalogowane i ponumerowane i przeniesione do nowego lokalu NKG przy ul. Pomorskiej 2 (pokój 411). Ponieważ wiele książek nie przedstawiało dla nas obecnie specjalnej wartości ze względu na starość wydania, lub też zbyt obszerne ujęcie, zostało wybranych 260 książek, z którymi uruchomiono bibliotekę dnia 3 II 1947.

W roku bieżącym i poprzednim zakupiono 46 książek oraz skryptów wydawanych przez Sekcję Wydawniczą SSAG. Zostały zakupione książki z dziedzin następujących: mineralogia i petrografia 6, eksploatacja 4, budownictwo 2, geologia stosowana 2, maszynoznawstwo 3, rachunek wyrównywczy 2, geodezja 1, geometria wykreślna 1, maszynoznawstwo II 3, elektrotechnika 1.

W miarę możliwości ściąga się też książki wypożyczone przed wojną.

Dotychczas uzyskano jako zwrot 2 książki.

Stan biblioteki z dnia 5 II 1947:

Książek w/g inwentarza	453
Wypożyczono	5
Razem:	458

Biblioteka zaabonowała Przegląd Górniczy na rok 1947, oraz uzyskano rocznik 1946 (brak I zeszytu), który niebawem nadejdzie.

W następnej kadencji należałoby:

1. zaprenumerować czasopismo »Politechnika«,
2. zakupywać skrypty z Sekcji Wydawniczej SSAG,
3. zakupywać książki z działów takich, jak: górnictwo, budownictwo, elektrotechnika, maszyny górnicze, maszynoznawstwo, termodynamika, geodezja, fizyka, chemia,
4. stworzyć działowy spis treści czasopism,
5. stworzyć dział notatek przy bibliotece. Dział ten powstałby przez przepisywanie i kompletowanie notatek z przedmiotów, do których brak jest podręczników i skryptów. Pracą tą obciążałoby się wszystkich członków NKG w ramach świadczeń członków na rzecz Koła.

Referat odczytowy

W okresie sprawozdawczym zorganizowano dwa odczyty:

1. referat kol. Dańka, asystenta Katedry Matematyki, o suwaku logarytmicznym; wykład rozłożony był na dwa dni i miał na celu zapoznanie kolegów z praktycznym posługiwaniem się suwakiem.

2. referat p. dziekana prof. dr inż. W. Budryka o górniczej odbudowie złóż ropy.

W trakcie realizacji jest cykl odczytów na temat sytuacji obecnej i planów na przyszłość: 1) w kopalnictwie węglowym, 2) kopalnictwie naftowym, 3) kopalnictwie rudnym. Prelegentami będą inżynierowie z przemysłu.

Referat praktyk krajowych i zagranicznych

Celem referatu jest nawiązanie stosunków naukowo-kulturalnych z pokrewnymi organizacjami studentów-górników za granicą.

Polega to na:

1. wymianie praktyk zagranicznych,
2. organizowaniu wycieczek naukowych zagranicznych,
3. wymianie publikacji naukowych.

Nawiązano kontakt ze studentami czechosłowackimi w Morawskiej Ostrawie w sprawie wymiany praktyk wakacyjnych. Sprawę tę omówiono z p. rektorem Goetlem i uzyskano jego pełne poparcie. W sprawie powyższej istnieje i jest nadal konieczna współpraca z Naukowym Kołem Metalurgów.

Projektuje się wycieczkę naukową do Szwecji z tym, że stania o jej urzeczywistnienie odkłada się aż do wyjazdu naszego delegata do Warszawy w sprawie wymiany praktyk z Czechosłowacją.

Referat wycieczek naukowych

Zorganizowano wycieczkę do kopalni soli w Bochni pod kierownictwem p. dziekana prof. Budryka. W wycieczce wzięło udział 32 uczestników. Zwiedzono w 2 grupach dół i zakład przerobczy kopalni, przy czym spotkano się z bardzo serdecznym przyjęciem tak ze strony kierownictwa kopalni, jak i ze strony Rady Zakładowej. Koszt wycieczki ograniczył się do wynajmu samochodu

i wynosił 4.000 zł, przy czym uczestnicy opłacili 2.400 zł (75 zł od osoby), a resztę tj. 1.600 zł dopłaciło Koło. W przyszłej kadencji należałoby w okresie wiosennym i jesiennym zorganizować kilka wycieczek do najnowocześniejszych i największych kopalń Zagłębia Górno-śląskiego i Dąbrowskiego ze specjalnym uwzględnieniem zakładanych obecnie nowych kopalń, te ostatnie wycieczki szczególnie dla kolegów zaawansowanych w studiach, oraz do kopalń Zagłębia Krakowskiego i Wieliczki dla kolegów młodszych.

W związku z zaproszeniem, które uzyskali studenci AG od czasopisma »Politechnika«, do współpracy i stworzenia komórki redakcyjnej na Akademii Górniczej, oraz przejęcie kolportażu i prenumeraty »Przeglądu Górniczego« od Katedry Górnictwa I, wypłynęła konieczność stworzenia funkcji referenta prasowego, którą w obecnej kadencji spełniałem ja.

Czasopismo »Politechnika« jest pomyślane jako organ wszystkich wyższych uczelni technicznych w Polsce. Dotychczas istnieją komórki redakcyjne na uczelniach jak: Akademia Górnicza, Politechnika Gdańska, Politechnika Śląska, Politechnika Warszawska (redakcja naczelna).

Dnia 7 lipca byłem reprezentantem AG na zjeździe przedstawicieli ekspozytur redakcyjnych w Warszawie. Celem zjazdu było opracowanie metod pracy i sposobów uzyskania środków do realizacji programu redakcyjnego oraz oficjalne zatwierdzenie komórek redakcyjnych.

Ze strony NKG dostarczyliśmy artykuł inż. Poganyego »O obliczaniu obudowy murowanej chodnika kopalnianego«, którego pierwsza część ukazała się w sierpniowym numerze »Politechniki«. W najbliższym czasie zostanie wysłany artykuł prof. dr inż. Szklarskiego o budowie elektrowozów kopalnianych.

W rezultacie przeprowadzonej akcji prenumeraty »Przeglądu Górniczego« zaprenumerowało »Przegląd Górniczy« 49 kolegów i 13 zakładów naukowych AG, razem zebrano 62 prenumeratorów.

Sprawy administracyjne i kolportażowe »Politechniki« załatwia obecnie Naukowe Koło Metalurgów.

Po długich staraniach uzyskano lokal w gmachu głównym Akademii Górniczej przy Al. Mickiewicza 30, położony obok lokalu

NKM. Lokal ten jest obecnie w trakcie przeróbki i w najbliższych tygodniach, po wymalowaniu i wstawieniu podłogi, zostanie oddany do użytku. Jeżeli chodzi o umeblowanie, to jak wspomniałem, otrzymamy je od SSAG, a składać się będzie ono z biureczka, 3 szaf bibliotecznych, szafy na akta oraz stolika i krzesielek.

W czasie pracy obecny skład Zarządu napotykał na trudności ze względu na to, że żaden z członków Zarządu nie pracował przed wojną w Zarządzie NKG, oraz przez brak czasu spowodowany przyspieszonym trybem studiów.

Na zakończenie pozwalam sobie podziękować p. prof. dr inż. W. Budrykowi za bardzo przychylne ustosunkowanie się do naszych poczynań, z prośbą, by zechciał przyjąć w dalszym ciągu patronat nad NKG jako jego Naukowy Kierownik.

Dziękuję również Prezydium SSAG za przychylne i pełne zrozumienia stanowisko oraz kolegom, członkom Zarządu za współpracę.

Prezes NKG
Stephan Wiesław

Sprawozdanie Naukowego Koła Metalurgów

Walne Zebranie SSAG, z dnia 27 II 1946, doceniając potrzebę wznowienia działalności Naukowych Kół, powołało dla zorganizowania tychże specjalnych delegatów. Dla spraw NKM, oprócz mnie, został powołany do pomocy kol. Jerzy Sędzimir.

Najważniejszą przeszkodą, na którą natrafiliśmy przy organizowaniu NKM po wojnie, był brak lokalu. Nie będę szczegółowo tu opisywał wielotygodniowych pertraktacji i zabiegów, które miały nam zapewnić osiągnięcie tego zasadniczego celu. Podkreślić jednak muszę, że w swoich staraniach miałem stałą i wydatną pomoc ze strony Prezydium SSAG, a zwłaszcza kolegów Kobylińskiego i Tochowicza. Lokal, który upatrzyliśmy dla naszego Koła, był okresowo zajmowany przez Katedrę Mechaniki Teoretycznej. Z końcem maja 1946 na wyraźne zarządzenie Pana Rektora, którego przychylne nastawienie towarzyszyć miało odtąd wszystkim poczynaniom naszego Koła, objęliśmy w swe posiadanie opróżniony przez Katedrę

Mechaniki pokój nr 219, na drugim piętrze gmachu głównego AG. Ponieważ pokój ten był bardzo zniszczony i zaniedbany, skorzystaliśmy z okazji remontowania całego gmachu, aby i nasz lokal odnowić. Naszą prośbę w tym względzie Pan Rektor załatwił pozytywnie.

Niezależnie od tego zaczął się formować Zarząd NKM, w którego skład weszli na podstawie dobrowolnych zgłoszeń koledzy Gorczyca, Sakwa, Godecki i Rudnicki, oraz przejściowo Kucharzyk. Pierwszą poważniejszą sprawą, załatwioną przed wakacjami ubr., było przeprowadzenie prawidłowego rozdziału praktyk wakacyjnych. Uwzględniano przy tym życzenia kolegów tak z wyższych jak i niższych lat studiów. Przed wyjazdem na praktyki wakacyjne koledzy zostali na specjalnym zebraniu poinformowani przez Pana Dziekana prof. dr inż. Krupkowskiego o właściwym sposobie wykorzystania tych praktyk.

W okresie przedwakacyjnym nawiązano stosunki z przedstawicielami czasopisma technicznego »Politechnika«, które spełniać ma obecnie rolę wydawanego przed wojną »Życia technicznego«. Naukowe Koło Metalurgów podjęło się kolportażu tego pisma na terenie Akademii Górniczej, oraz dostarczania fachowych artykułów.

Prawidłowe funkcjonowanie zaczęło się właściwie dopiero od momentu całkowitego skompletowania drogą kooptacji Zarządu NKM. W tym czasie zrezygnowali ze współpracy dla ważnych powodów bardzo czynni członkowie: koledzy Gorczyca i Sędzimir, a chętnych do pracy wciąż było niewielu. Ostatecznie w listopadzie ubr. skład osobowy Zarządu NKM został uzupełniony przez kooptację następujących kolegów: Balcewicz, Ciacha, Dukalskiego, Donnela, Kowala, Stolarza oraz Żółkowskiego. Pracę i osiągnięcia poszczególnych referatów w okresie od listopada do 1 lutego podaję poniżej w krótkim ujęciu.

Sekretariat pracował zasadniczo już od czerwca ubr. Poważną trudnością, na jaką natrafiała ta agenda, był brak maszyny do pisania; sprawa powyższa została załatwiona pozytywnie dopiero na Zebraniu Wydziału SSAG w dniu 8 lutego br., gdzie uchwalono zakupienie dla Naukowych Kół maszyny do pisania. Sekretariat przeprowadza stale rejestrację członków NKM tj. wszystkich stu-

dentów Wydziału Hutniczego i Elektro-mechanicznego, którzy wpłacili przy wpisie składkę w wysokości 60 zł.

Do dyspozycji NKM stała do 1 II br. suma około 75.000 zł, z czego 30.000 ze składek członkowskich, 30.000 zł jako dotacja Rektoratu oraz 15.000 zł z dotacji SSAG.

Z powyższej sumy wydano 46.000 zł, w tym ponad 37.000 zł na cele biblioteki. Inwentarz lokalu obejmuje, oprócz szaf z książkami, także biurko i szafę ofiarowaną nam przez Sekcję Zewn. Działalności SSAG.

Biblioteka NKM została szczegółowo skatalogowana i po sporządzeniu kartotek uruchomiona z dniem 13 grudnia ubr. Liczba książek wzrosła w okresie sprawozdawczym o 109 (z 256 na 365) pozycji, a to drogą zakupu tak w Sekcji Wydawniczej jak i w księgarniach. Na mocy odpowiedniej uchwały Wydziału SSAG 23 książki z tej liczby zostały ofiarowane bezpłatnie. Oprócz książek posiadamy 15 rodzajów czasopism, w których najpoważniejszą pozycją są roczniki »Hutnika« i »Stahl und Eisen«.

Działalność referatu wydawniczego ograniczała się dotychczas do czynienia wszelkich starań, aby przyspieszyć dostawę manuskryptów i poprawionych matryc dla skryptów wydawanych przez SSAG. Na przyszłość mamy zamiar sami stać się nakładcami i wydawcami pewnych skryptów, sprawa ta jednak zależy od wysokości subwencji na ten cel.

Referat wycieczkowy, po przeprowadzeniu wstępnych rozmów z władzami CZPH, opracował całkowity plan cotygodniowych wycieczek poszczególnych lat studiów do Zakładów Hutniczych Śląska. Ponad to wszczęto kroki dla uzyskania pewnej ilości praktyk wymiennych z Czechosłowacją.

Referat odczytowy zorganizował odczyty naukowe, które wygłaszają pracownicy naukowcy Hutniczego Instytutu Badawczego w Gliwicach. Jeden z tych odczytów odbył się dnia 12 II br. Do pogłębienia naszych wiadomości fachowych, oprócz odczytów, przyczyniają się kursy. Zorganizowaliśmy przez NKM kurs radiotechniczny, cieszy się on doskonałą frekwencją, na co składa się tak aktualność tematu, jak i wysoki poziom wykładów prowadzonych przez pana dyr. inż. Głowackiego.

Z prawdziwą przyjemnością oświadczam, że moja współpraca z ustępującym Wydziałem SSAG odbywała się w atmosferze wzajemnego zrozumienia i życzliwości.

Szczęść Boże!
Strojny Zbigniew

Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej SSAG

Skład Komisji Rewizyjnej wybranej na Walnym Zgromadzeniu SSAG w dniu 27 II 1946 r., przedstawiał się następująco:

Przewodniczący: kol. Michał Kotas.

Członkowie: koledzy Jerzy Bazan, Ludwik Biel, Franciszek Byrtus, Jan Czerwonko, Tadeusz Frąckiewicz, Zygmunt Kapa, Jacek Łempicki, Stanisław Nyczek, Zbigniew Misiótek, Józef Pecha, Józef Soja, Zygmunt Traczyk, Eugeniusz Wosiek.

Na pierwszym posiedzeniu konstytuującym wybrano zastępcę przewodniczącego w osobie kol. Jana Czerwonki, sekretarzem wybrany został kol. Zbigniew Misiótek.

W ciągu kadencji skład osobowy Kom. Rew. uległ następującym zmianom: na plenarnym posiedzeniu Komisji w dniu 2 X 46 kol. Kotas M. ustąpił ze stanowiska przewodniczącego; funkcję tę objął kol. Czerwonko Jan. Na własną prośbę został zwolniony kol. Wosiek Eugeniusz, natomiast kol. Traczyk Zygmunt został zawieszony wskutek dłuższej niemożności wykonywania swoich obowiązków. Przeprowadzono reorganizację Komisji, kooptowani zostali po potwierdzeniu przez Wydział SSAG następujący koledzy: Wachełko Tadeusz, Domański Waclaw, Kozielski Józef, Deptuch Bronisław, Zglinicki Stanisław i Buchacz H.

Reorganizacja Komisji Rewizyjnej polegała na wybraniu pewnych kolegów spośród członków Kom. Rew., których zadaniem było kontaktowanie się z Prezydium i Przewodniczącymi poszczególnych Sekcji SSAG w celu usprawnienia działalności agend SSAG.

Kom. Rew. SSAG brała czynny udział w posiedzeniach Prezydium SSAG, Wydziału SSAG, Komitetu »Barbarki« itp., oraz przeprowadzała bardzo liczne i częste kontrole agend SSAG. Wymownym tego dowodem jest liczba przeprowadzonych kontroli

w ciągu kadencji w ilości 143, również sprawdzono dwukrotnie remanent w Konsumie SSAG, dwukrotnie w magazynie Sekcji wydawniczej SSAG.

Plenarnych posiedzeń Komisji Rewizyjnej odbyto 12. Komisja Rewizyjna w swoim postępowaniu kierowała się ściśle postanowieniami statutu SSAG, mając na celu w swej pracy wyłącznie dobro i interes SSAG.

W pewnych wypadkach Komisja Rewizyjna napotykała na duże trudności w swej pracy wskutek nienależytego prowadzenia niektórych Sekcji, wobec czego zmuszona była w dwóch wypadkach zawiesić przewodniczących Sekcji.

Mając na celu dobro najbiedniejszych kolegów Kom. Rew. przyjęła na siebie niewdzięczne i niepopularne zadanie kontroli stołówki AG. Akcja ta wyeliminowała z prawa korzystania ze stołówki nieuczciwych kolegów odstępujących notorycznie bloczki osobom postronnym, a tym samym umożliwiła korzystanie z abonamentowych obiadów kolegom najbardziej potrzebującym.

Podczas imprez urządzanych przez SSAG, jak »Barbarka«, »Śledź« itp., członkowie Komisji Rew. czuwali nad wykonaniem obowiązków przez kolegów, którym powierzono odpowiedzialne funkcje, i baczyl, by imprezy te stały na poziomie godnym stanu górniczego.

Mogę z pełnym przekonaniem oświadczyć, że koledzy członkowie Kom. Rew. ofiarnie pełnili swe obowiązki, przy licznych kontrolach tracąc tak cenny dla studiów czas — w przeświadczeniu, że praca ta przyniosła pożytek SSAG, składam im za ich trud serdeczne podziękowanie.

Przechodzę obecnie do omówienia działalności poszczególnych władz i agend SSAG.

Prezydium.

Prezydium wykazało bardzo dużo inicjatywy w staraniach o subwencje, przydziały, powiększenie taboru samochodowego itp., jego zasługą jest urządzenie lokalu SSAG, Domów przy ul. Pomorskiej i Gramatyka, Sekcji Wydawniczej i Konsumu. Biurowość SSAG została również doskonale zorganizowana.

Koledzy prezes Kobylński Lech i wiceprezes Tochowicz Stanisław poświęcili bardzo dużo cennego czasu w organizowaniu imprez jak »Barbarka«, »Śledź«.

Komisja Rew. SSAG wyraża uznanie dla Prezydium, które swoją energią i usilną pracą doprowadziło SSAG do kwitującego stanu. Sekretarz zewnętrzny kol. Antoni Kleczkowski zorganizował korespondencję.

Komisja Rewizyjna wyraża uznanie dla ciężkiej pracy głównego skarbnika SSAG kol. Zdzisława Maciejusza, który ze swych obowiązków wywiązał się bez zarzutu.

Sekretariat Wewnętrzny.

Kol. Stanisław Fitta może być postawiony jako wzór sumienności i pracowitości. Pomimo olbrzymiego nawалу pracy wywiązał on się ze swych obowiązków wzorowo.

Sekcja Finansowa.

Przewodniczący Sekcji Finansowej kol. Ignacy Furmański miał przed sobą niewdzięczne zadanie, praca jego bowiem była nieefektywna i nie rzucająca się w oczy ogółowi kolegów, mimo że zajmował on stanowisko bardzo ważne i odpowiedzialne.

Podkreślić należy nadzwyczaj sumienne odtworzenie przez niego listy dłużników przedwojennych SSAG i odszukanie odpowiednich materiałów dowodowych, co przyczyniło się do zwiększenia aktywów SSAG. Pracy tej poświęcił kol. Furmański dużo czasu, wykazując wiele fachowości i doświadczenia.

Sekcja Finansowa posiada dwie podsekcje: Konsum i Samochodową. Kierownictwo konsumu nie wywiązało się ze swych obowiązków.

Agenda samochodowa została bardzo rozszerzona przez zwiększenie taboru o trzy wozy. Sekcja samochodowa pomimo dużych wydatków na zakup taboru przyniosła dochód.

Sekcja Bratniej Pomocy.

Po ustąpieniu kol. Poniatowskiego Mieczysława funkcje przewodniczącego Sekcji objął kol. Frąckiewicz Ryszard. Zaslugą nowego przewodniczącego było zwiększenie preliminarza pożyczek.

Energicznie została przeprowadzona akcja ściągania zaległych pożyczek.

Wskazaniem byłoby uchwalenie przez Walne Zebranie SSAG ostrzejszych sankcji wobec kolegów nie wywiązujących się w terminie ze swych zobowiązań wobec Sekcji Bratniej Pomocy.

Koledzy L. Senkara, K. Strzeszewski i J. Grębski włożyli wiele pracy w uporządkowanie ksiąg SBP.

Sekcja Zewnętrznej Działalności.

Wielkim sukcesem przewodniczącego Sekcji kol. Janusza Kuczmy było uzyskanie dużej sumy z »Rautu bez rautu«. Kol. Kuczma brał żywy udział w organizowaniu imprez i wycieczek. Kontrole Kom. Rew. w SZD nie wykazały większych usterek. Komitet »Barbarki« wywiązał się lepiej od poprzedniego, nie mniej jednak miał pewne braki.

Sekcja Wydawnicza.

Sekcja Wydawnicza w czasie swej kadencji przeszła duże zmiany personalne i organizacyjne. W zastępstwie kol. W. Palowskiego funkcje przewodniczącego objął kol. E. Wosiek.

Po wprowadzeniu oddzielnego magazynu Sekcji i sprzedaży skryptów przez magazyniera SW oraz uporządkowaniu Sekcji zaczęła ona owocną działalność.

Obecnie SW stanęła na wysokim poziomie organizacyjnym i technicznym, dając stały dochód SSAG oraz zatrudnienie kolegom.

Sekcja Aprowizacyjna.

Praca Sekcji szła w dwóch kierunkach:

- a) rozprowadzenie przydziałów i
- b) przydzielanie obiadów w stołówkach.

Przewodniczący SA Jan Matysiak spełniał swą funkcję sumiennie i uczciwie. Na skutek kontroli Kom. Rew. 3 członków Sekcji zostało zawieszonych, a Sekcja kooptowała w ich miejsce nowych, którzy w przeciwieństwie do swych poprzedników wykazali się większą pracowitością. Kom. Rew. brała czynny udział jedynie przy sprzedaży wolnej, nie wtrącając się do rozdzielania przydziałów, z wyjątkiem spraw spornych i zażaleń.

Sekcja Bibliotekarska.

Przewodniczący Sekcji kol. Antoni Białkiewicz uruchomił nieczynną od wybuchu wojny bibliotekę.

Sekcja Mieszkaniowa.

Charakterystykę działalności SM należy rozłożyć na omówienie działalności przewodniczącego Sekcji i podległych mu administratorów Domów SSAG.

Kol. Tadeusz Tokarz wykazał się dużą pracowitością, Administracja Domów SSAG daleka jednak była od stanu zadawalniającego.

Dotyczy to szczególnie administratora domu przy ul. Wybickiego 2. Należy również podkreślić bardzo duże wkłady pieniężne na remont i zbyt częste reparacje. Podczas kontroli administracji domów stwierdzono, że bardzo duży procent ich mieszkańców niszczy sprzęt i urządzenia.

Ściąganie czynszów było również mało energiczne, np. w domu przy ul. Gramatyka 10 dopiero ingerencja Kom. Rew. wpłynęła na polepszenie tego stanu. Podczas kontroli kwitów czynszowych odkryto znaczną liczbę kolegów notorycznie nie płacących czynszu.

Do chwili obecnej nie przeprowadzono inwentaryzacji sprzętu w domu przy ul. Wybickiego 2, pomimo wyraźnego nakazu Prezydium i upomnień Kom. Rew.

Agenda Gospodarcza.

Po ustąpieniu kol. Stopki funkcje gospodarza pełnił kol. Levittoux Kazimierz. Co do pracy jego Kom. Rew. nie ma żadnych zastrzeżeń.

W czasie swego urzędowania przeprowadził dokładny spis inwentarza SSAG.

Sekcja Sportowa.

Po zawieszeniu kol. Romana Grubenthala funkcje przewodniczącego Sekcji objął kol. Jerzy Folfasiński, wykazując dużo zapału w zorganizowaniu tej zaniedbanej a tak ważnej dla zdrowia naszych kolegów Sekcji.

Skromnymi środkami zorganizował on gry sportowe przy ul. Gramatyka 10. W listopadzie uzyskano możliwość treningów w pływalni YMCA. Frekwencja korzystających z basenu stale się zwiększała.

Należałoby życzyć, by na najbliższych mistrzostwach akademickich w grach sportowych i pływaniu reprezentacja AG wznowiła chlubne tradycje.

NKM i NKG.

Oba Naukowe Koła rozwijają się pomyślnie.

W wyniku szlachetnej rywalizacji poszczególnych Sekcji wiele z nich osiągnęło piękne rezultaty w swojej pracy.

Komisja Rew. SSAG może z całym przekonaniem stwierdzić, że ustępujące władze SSAG dobrze zasłużyły się interesom Stowarzyszenia.

Przew. Komisji Rew.
Czerwonko Jan

Sprawozdanie Sądu Koleżeńkiego

SK wybrany na ostatnim Walnym Zebraniu w dniu 27 II 1946 ukonstytuował się w dniu 16 III 1946 r.

Pierwsze czynności SK były natury organizacyjnej i porządkowej, wybór sekretarzy Sądu, wiceprzewodniczącego i podział pracy w Kolegium Sędziów. Działalność jurysdykcyjna SK opiera się na przedwojennym regulaminie z roku 1937. W działalności swojej SK starał się w miarę swych sił i możliwości być jak najbardziej obiektywnym i dojść do poznania istotnego stanu rozpatrywanych spraw. Również według swego najlepszego zrozumienia starał się stać na straży honoru i godności studentów Akademii Górniczej.

Wśród rozpatrywanych spraw szczególną trudność nastroczały sprawy, dotyczące zmiany narodowości w czasie okupacji. Trudności te powstały:

1. ze względu na brak precedensu z lat przedwojennych,
2. z braku kompletnych i niezbitych dowodów, tak ze strony oskarżającego jak i oskarżonych. Na wniosek SK została założona

kartoteka kolegów studiujących przed wojną, których zachowanie się w czasie okupacji budziło pewne zastrzeżenia.

Sąd odbył 6 posiedzeń Kolegium Sędziów i Prokuratorów. Ilość i jakość spraw rozpatrywanych przez SK przedstawia się następująco

do SK wpłynęło spraw z prokuratury	21
umorzono	9
rozpatrzono	12

Ustępujący SK zwraca uwagę, że obowiązujący regulamin SK jest przestarzały, oraz że należałoby uregulować ostatecznie sprawę zatwierdzania wyroków SK przez Władze AG.

Szczęść Boże!

Przew. Sądu Koleżeńskiego SSAG
Sawicki Ludwik

Sprawozdanie Trybunału Kasacyjnego

W czasie ubiegłej kadencji Trybunał rozpatrywał 5 spraw, przy czym zatwierdził wyroki wydane przez Sąd Koleżeński SSAG.

Szczęść Boże!

Panuś Mikołaj

Władze SSAG wybrane przez Walne Zgromadzenie w dniu 21 II 1947

Prezes: Lech Kobyliński

I Wiceprezes: Janusz Kuczma

II Wiceprezes: Jan Furmański

Sekretarz zewnętrzny: Szczepan Świder

Sekretarz wewnętrzny: Tadeusz Gibas

Skarbnik: Stanisław Fitta

Pomocnik skarbnika: Stanisław Zglinicki

Przew. Sekcji Zew. Dz.: Tadeusz Czernicki

Zastępca: Jan Majcherczyk

Członkowie: J. Ptak, Jerzy Sznajder, Jan Maderski, Jerzy Ryś, Czesław Podrzućki, Jerzy Michalewicz, Marek Tęcza,

Piotr Śliwa, Zbigniew Paterek, Ryszard Tomek, Anna Knapczyk, Włodzimierz Sikora, Tadeusz Rokosz, Bolesław Ligeza, Bolesław Olszowski, Mieczysław Potórański, Henryk Janikowski, Marian Piotrowicz.

Przew. Sekcji Finans.: Bolesław Wajda

Zastępca: Janusz Zaleski

Członkowie: Wiesław Kluz, Edward Irzeński, Ryszard Janiec, Józef Osiecki.

Przew. Sekcji Sportowej: Jerzy Folfasiński

Zastępca: Włosek

Członkowie: Kaczmarczyk, Rudol, Karwacki, Ruszkowski, Jan Marcinkowski.

Przew. Sekcji Brat. Pom.: Jerzy Strzeszewski

Zastępca: J. Grębski

Członkowie: Leopold Senkara, Tadeusz Zbignon, Stanisław Koperski, Zygmunt Śliwiński.

Przew. Sekcji Wydawniczej: Zdzisław Piotrowski

Zastępca: Jordan Fiszer

Członkowie: Jerzy Haslinger, Józef Dydejczyk, Andrzej Izakowski.

Przew. Sekcji Aprow.: Mieczysław Drożdż

Zastępca: Stanisław Sulima

Członkowie: Mariusz Gumowski, Pawłowicz, Kobylecki, Zygmunt Pogan, Edward Knapik, Tadeusz Stan.

Przew. Sekcji Mieszkaniowej: Bolesław Lech

Zastępca: Kazimierz Levittoux

Członkowie: Stanisław Flak, Czesław Gajownik, Jan Taborski, Mieczysław Klementys, Antoni Bielewicz, Zdzisław Szczepański, Mariusz Smoła, Stanisław Pawłowski, Stanisław Babiasz.

Przew. Sekcji Bibliotekarskiej: Jan Dziuba

Zastępca: Józef Niedziela

Członkowie: Józef Kuc, Anna Podobińska, Aleksander Jachowicz.

Gospodarz: Zbigniew Strzelecki

Zastępca: Adam Klich

Delegat specjalny: Stanisław Has

Przew. Sekcji Statut.-Regulam.: Ludwik Sawicki

Członkowie: Jerzy Wojtow, Tadeusz Kucharzyk

Rezerwa: Stanisław Chodorowski, Jan Ciulak, Edward Wolski, Jerzy Nowak, Jerzy Wrzak, Tadeusz Glazur, Jan Osmola, Maria Wietrzykowska.

Przew. Komisji Rew.: Jerzy Bazan

Zastępca: Jacek Łempicki

Członkowie: Michał Kotas, Zdzisław Maciejasz, Zdzisław Stanisław, Józef Kozielski, Mieczysław Gałuszka, Stanisław Rudnik, Bronisław Deptuch, Tadeusz Kozubowski, Andrzej Lisowski, Józef Grzybowski, Alfred Biliński, Jan Kruczak, Jan Karpowicz, Stanisław Grabowski, Jan Gabryś, Kazimierz Strzałkowski, Zbigniew Ferdynandzki, Stanisław Nyczek, Józef Soja, Józef Rataj.

Przew. Trybunału Kasacyjnego: Waclaw Sakwa

Członkowie: Zygmunt Skurkiewicz, Emil Jureczko, Józef Komorowski.

Przew. Sądu Koleżeńskiego: Jerzy Średniawa

Zastępca: Szczepan Wierzchowski

Członkowie: Józef Chadryś, Wincenty Zając, Jan Matysiak, Kazimierz Smosarski, Juliusz Romańczyk, Antoni Brodowicz, Stanisław Telenga, Franciszek Halota, Zbigniew Zbyszycycki, Jerzy Waligórski, Tadeusz Tokarz.

Prokurator: Roman Bromowicz

I Zastępca: Stanisław Koziarski

II Zastępca: Ryszard Frąckiewicz.

Budżet na rok 1947/48

Wydatki:

Konsum	60.000 zł
Samochody	50.000 zł
Stołówka, Gramatyka 10	480.000 zł
Bratnia Pomoc	40.000 zł
Pomorska 2.....	700.000 zł
Gramatyka 10	1,800.000 zł
Zewnętrzna Działalność	40.000 zł
Wydawnicza	1,400.000 zł
Sportowa	80.000 zł
Biblioteka	60.000 zł
NKG.....	60.000 zł
NKM	60.000 zł
Sekretariat.....	48.000 zł
	<u>4,878.000 zł</u>

Dochody:

Konsum	80.000 zł
Samochody	360.000 zł
Zew. Dział: »Barbarka«	200.000 zł
Czarna Kawa	
Florianka	
Śledź itd.	300.000 zł
sprzedaż bloczków	10.000 zł
Wydawnicza	1,600.000 zł
Dotacje państwowe: sport	24.000 zł
mieszkaniowe	24.000 zł
organizacyjne	36.000 zł
naukowe.....	24.000 zł
stołówka.....	576.000 zł
Dotacje TPMSW	600.000 zł
Inne nadzwyczajne dotacje	1,044.000 zł
	<u>4,878.000 zł</u>

Skrypty Sekcji Wydawniczej SSAG 1945—1947

Prof. inż. Bielski S., *Wydobywanie ropy naftowej* (z atlasem), str. 174.

Prof. dr inż. Biernawski, *Obróbka wiórowa* (z atlasem), str. 127.

Prof. dr inż. Bolewski A., *Mineralogia część I*, str. 96; *Mineralogia część II*, str. 96; *Mineralogia część III*, str. 320; (opracował inż. M. Budkiewicz) *Geografia surowców mineralnych*, str. 82; *Petrografia węgla kamiennego*, str. 20.

Prof. dr inż. Budryk W., *Górnictwo I* (z atlasem), str. 220; *Roboty strzelnicze* (z atlasem), str. 78; *Przeróbka mechaniczna* (z atlasem), str. 133.

Prof. inż. Czarnocki St., *Nauka o złożach mineralów użytecznych* (z atlasem), str. 94.

Prof. dr Czerski L., *Wybrane wykłady z chemii ogóln. i analitycznej*, str. 50.

Prof. dr inż. Czyżewski M., *Koksownictwo* (z atlasem), str. 113.

Prof. dr Gołąb St., *Geometria analityczna*, str. 130, *Równania różniczkowe*, str. 78.

Prof. dr Jeżewski M., *Fizyka* (2 nakłady), str. 245.

Prof. dr Kamecki J., *Zarys chemii fizycznej*, str. 205.

Dr inż. Kochmański T., *Rachunek wyrównawczy*, str. 162.

Adj. inż. Kostewicz I., *Pomiary warsztatowe*, str. 100.

Prof. dr inż. Kowalczyk Z., *Geodezja — niwelacja geometryczna*, str. 137.

Prof. dr inż. Krauze J., (opracował inż. M. Łosiński), *Rysunki techniczne*, str. 42.

Akademik Pawłow (tłum. inż. Holewiński), *Metalurgia surowki* (z atl.), str. 310.

Inż. Syryjczyk D., *Spawanie i cięcie metali* (z atl.), str. 52.

Prof. inż. Takliński, *Statyka* (III nakład), str. 260; *Kinematyka* (II nakład), str. 99; *Dynamika punktu* (III nakład), str. 198; *Dynamika bryły* (II nakład), str. 210.

Skrypty Sekcji Wydawniczej Stowarzyszenia Studentów Akademii Górniczej w Krakowie 1920—1939

Bielski Z. S., *Wiertnictwo*, 1936, IX+185+1 tablica.

Bohdanowicz K., *Złoża ropy, sól kamienna i warzenie soli, węgiel kamienny*, 1923, 200+11 tabl.; *Geologia, złoża mineralów użytecznych*, 1922, 496+11 tabl.; *Węgiel*, 1925, 124+19 tabl. (na składzie); *Geologia stosowana*: 1) *złoża kruszców*, 283, 1934—35; 2) *złoża siarki, fosforatów i związków azotowych*, 148; 3) *atlas*, 72.

Budryk W., *Górnictwo I*: 1) *poszukiwania górnicze, założenie kopalni*, 1933, 132; 2) *Odbudowa złóż*, 1934, 291; 3) *Przewietrzanie kopalń*, wyd. 2, 1936, 9+270; 4) *Pożary*, 1933, 128; 5) *Ratownictwo i oświetlenie*, 1936, IX+90.

Buzek J., *Wykład z metalurgii surówki*, 1938, 110.

Czeczott H., *Górnictwa część I, Podstawy górnictwa*, 1924, 220+12 tabl.; *Górnictwo I*, 1927, VII+155, tabl. atlas 29 tabl.; *Teoria wiercenia udarowego*, 1927, 63+4 tabl. (na składzie).

Dawidowski R., *Technologia opałowa*, 156; *Technologia ciepła i paliwa*, 1932, 1102.

Drobniak Fr., *Wstępne wiadomości z górnictwa* red. J. Pakosiewicz, 1922, 152.

Gołąb St., *Geometria analityczna*, red. A. Łoza, 1937, 123.

Górka S., *Geometria wykreślna* 1938, 211; *Krzywe płaskie*, 1939, 42.

Hoborski A., *Matematyka wyższa wg. wykładów w r. szkolnym 1919/20; Repetytorium algebry*, 1923, 185; *Arytmetyka liczb zespolonych i elementy algebry*, 1929, 137.

Kasiński K., *Górnictwo II*, oprac. R. Dzierżbicki i E. Zajac, 1931, X+565+164 tabl.

Krauze J., *Maszynoznawstwo*, 342; *Technologia mechaniczna*, 1922, 152.

Majewski St., *Historia górnictwa*, 1939, 42 (na składzie).

Passendorfer E., *Stratygrafia*, 1922/3, 208; *Paleontologia*, 1922/3, 230+tabl.

Rozen Z., *Krystalografia*, 1922, 116; *Fizyka kryształów*, 1922, 163; *Mineralogia, chemia i systematyka minerałów*, red. St. Wyrobek, 1923, 333; *Petrografia*, oprac. J. Woyciechowski, 1928, 184+31 tabl.; *Mineraty i skały użyteczne ziem polskich*, oprac. A. Bolewski, 1934, 22.

Stock J., *Termodynamika*, 1922, 80; *Optyka*, 1922, 257; *Radio-telegrafia i radiotelefony*, 1924, 56; *Nauka o elektryczności i magnetyźmie*, 1923; *Fizyka, mechanika cieczy i gazów*, 1924, 32; *Teoria kinematyczna materii, dyfuzja*, 1925, 23.

Takliński W. J., *Mechanika teoretyczna*, 1938; część I: *Statyka* II+155; część II: *Kinematyka*, 99; część III: *Dynamika punktów materialnych* V+187; część IV: *Dynamika układu punktów materialnych*, II+217.

Windakiewicz E., *Halurgia*, część I ogólna, 1922, 156 (na składzie).

Woźniak M., *Analiza górnico-hutnicza*, 1933, XIX+271.

Mitera Z. i Kowalski E., *Ćwiczenia z geologii ogólnej*, 1922/3.

Bez autora: *Objaśnienia do ćwiczeń w laboratorium Zakładu Elektrotechniki AG*, wydanie II, 1938, 128.

Uwaga: Pierwsza cyfra po tytule oznacza rok wydania, druga ilość stron.

Podajemy spis wydawnictw przedwojennych naszej Sekcji Wydawniczej z kilku powodów:

1. By uczącym się kolegom wskazać na skrypta znajdujące się w bibliotece a wydane przed wojną.

2. Niektóre ze skryptów są dotychczas na składzie Sekcji.

3. Chcemy nawiązać do przedwojennej tradycji wydawniczej, pokazać co wydaliśmy w ciągu 20-lecia wtedy, a to, co zdołaliśmy wydać po wojnie, ukazuje spis naszych wydawnictw powojennych zamieszczony również w roczniku.

RACHUNEK STRAT I ZYSKÓW
Stowarzyszenia Studentów Akademii Górniczej w Krakowie na dzień 16 lutego 1946

Dochody	Sumy szczegółowe w zł	Suma w zł
Dotacje państwowe		
1. Sekcja mieszkaniowa	379.613.—	
2. Sekcja aprowizacyjna	25.000.—	
3. Sekcja wydawnicza	100.000.—	
4. Sekcja zewnętrznej dział.	5.000.—	
5. Sekcja Bratniej Pomocy	25.000.—	
6. Pożyczki zdrowotne	76.500.—	
7. Pożyczki mieszkaniowe	78.000.—	
8. Prace organizacyjne	21.000.—	
9. Dar Min. Wycecha	6.000.—	
10. Inne	1.500.—	717.613.—
Dotacje przemysłu		
1. Sekcja mieszkaniowa	50.000.—	
2. Komitet Barbarki	151.000.—	201.000.—
Dotacje studenckie		
1. Z wpłat stuziotowych	78.050.—	
2. Z wpłat stuziotowych na SBP ...	20.000.—	98.050.—
Różne wpływy		
1. Konto ogólne	25.163.—	
2. Sekcja BP	15.785.50	40.948.50
Nadzwyczajne dochody		
Sprzedaż na Gramatyka 10		100.362.70
Czynsze z Domów Studenckich		
1. Pomorska 2	16.025.—	
2. Gramatyka 10	37.265.—	
3. Mikołajska 6	6.100.—	59.390.—
Zysk ze sprzedaży skryptów		
1. Sekcja wydawnicza	163.183.25	
2. Sprzedaż komisowa	260.—	163.443.25
Zysk Sekcji Apropowizacyjnej		89.380.20
Zysk z Barbarki		202.574.—
Zysk z kursów dokształcających		4.795.—
Razem ...		1,677.556.65

Za Kom. Rewizyjną

Przewodniczący

Broekere Jan

Czerwono Jan

Domański Wacław

RACHUNEK STRAT I ZYSKÓW

Stowarzyszenia Studentów Akademii Górniczej w Krakowie na dzień 16 lutego 1946

Wydatki	Sumy szczegółowe w zł	Suma w zł
Dotacje Stowarzyszenia		15.995.—
Zapomogi bezzwrotne		17.000.—
Koszta		
1. administracyjne	33.468.70	
2. wyjazdy służbowe	33.436.50	
3. reprezentacyjne	1.130.—	68.035.20
Koszta Domów Akademickich		
1. Pomorska 2	49.915.21	
	2.883.—	
2. Gramatyka 10	116.880.—	
3. Mikołajska 6	9.300.—	178.978.21
Dar na kuchnię na Krzemionkach		5.000.—
Strata na samochodzie		4.428.28
Czysty dochód 1945/46		1,388.119.96
Razem ...		1,677.556.65

Przewodniczący Sekcji
Finansowo-Gospodarczej
Biel Ludwik

Za Prezydium SSAG
Sobolewski Stanisław
Prezes

BILANS ZAMKNIĘCIA

Stowarzyszenia Studentów Akademii Górniczej w Krakowie na dzień 16 lutego 1946

Stan czynny	Sumy szczegółowe w zł	Sumy bilansowe w zł
Nieruchomości		
1. Pomorska 2	143.820.58	
	3.250.—	
2. Gramatyka 10	218.291.20	365.361.78
Inwentarz		
1. Domu SSAG Pomorska 2	47.570.—	
2. Domu SSAG Gramatyka 10	408.603.—	
3. W lokalu Stowarzyszenia	33.310.—	
4. Maszyny biurowe	24.700.—	514.183.—
Pożyczki		
1. Długoterminowe	9.650.—	
2. Mieszkaniowe	600.—	
3. Krótkoterminowe	34.450.—	
4. Doraźne	11.650.—	
5. Zdrowotne	2.500.—	58.850.—
Rachunek dłużników		
1. Akademia Handlowa	1.858.25	
2. Inż. Loesch	2.000.—	3.858.25
Sekcja Zewn. Dział.		
Dłużnicy za skrypty (Sekcja Wydawn.)	32.755.—	46.000.—
Konsum	64.006.—	96.761.—
Zapasy towarowe		
1. Sekcja Aprop.	11.970.40	
2. Sekcja Wydawn.	165.918.—	177.888.40
Gotówka w PKO		
Gotówka		
1. W kasie głównej	2.669.82	
2. Sekcja Bibliotekarska	412.—	
3. W Sekcji Mieszk.	9.559.24	
4. W Sekcji Wydawniczej	23.745.25	
5. W Sekcji Apropizacyjnej	9.899.50	
6. W Komitecie Barbarki	1.074.—	
7. W Sekcji Samochodowej	10.021.72	57.381.53
Sumy pozabilansowe		
Stypendia wypłacone	339.500.—	2.500.—
Razem: ...		1,618.119.96

Przew. Sekcji Finansowo-Gosp.
Biel Ludwik

Za Prezydium SSAG
Sobolewski St.

BILANS ZAMKNIĘCIA

Stowarzyszenia Studentów Akademii Górniczej w Krakowie na dzień 16 lutego 1946

Stan Bierny	Sumy szczegółowe w zł	Sumy bilansowe w zł
Kwestura Akademii Górniczej.....	70.000.—	230.000.—
Rektorat	160.000.—	
Sumy pozabilansowe		
1. Fundusz stypendialny	337.000.—	
Czysty dochód 1945/46		1,388.119.96
Razem ...		1,618.119.96

Za Kom. Rewizyjną
Przewodniczący
Broekere Jan

Czerwonko Jan

Domański Wacław

ROCHUNEK STRAT I ZYSKÓW

Stowarzyszenia Studentów Akademii Górniczej w Krakowie na dzień 1 lutego 1947

Dochody	w zł	w zł
Dotacje państwowe		
Domy Akademickie.	2,060.000.—	
Pomoc mieszkaniowa.	8.900.—	
Pomoc naukowa.	19.000.—	
Pomoc zdrowotna.	20.000.—	
Wychowanie fizyczne.	7.200.—	
Prace organizacyjne.	3.200.—	
Stołówki.	358.230.—	
Remont stołówki.	60.000.—	
		2,536.530.—
Dotacje przemysłu		
Stołówki.	30.000.—	
Domy Akademickie.	500.000.—	
Inne.	36.514.—	
		566.514.—
Składki studenckie.		233.000.—
Różne wpływy.		35.603.—
Czynsze z Domów Akademickich		
Gramatyka 10.	250.420.—	
Pomorska 2.	93.743.39	
		344.163.39
Zysk z obrotów handlowych		
Sprzedż skryptów i druków.	71.129.25	
Raut bez Rautu.	356.507.—	
Imprezy (zabawy).	31.246.39	
Samochody.	35.824.60	
Towary Sekcji Apropowizacyjnej.	335.819.44	
Konsum.	92.478.76	
Różne towary.	78.807.—	
Sprzedż talonów w Sekcji ZD.	12.449.—	
		1,014.261.44
Zysk na materiałach SW.		80.159.70
Razem :...		4,810.231.53

Przew. Komisji Rewizyjnej
Czerwonko JanPrzew. SSAG
Kobyliński Lech

RACHUNEK STRAT I ZYSKÓW

Stowarzyszenia Studentów Akademii Górniczej w Krakowie na dzień 1 lutego 1947

Wydatki	w zł	w zł
Dotacje Stow. NKG	42.000.—	
Dotacje Stow. NKM	31.960.—	
Inne	22.545.—	96.505.—
Zapomogi bezzwrotne		23.250.—
Nadzwyczajne wydatki		24.075.—
Remonty		
Gramatyka 10	294.993.47	
Pomorska 2	317.973.48	
Konsum SSAG	88.877.60	701.844.55
Koszta		
Wynagrodzenia pracowników	6.750.—	
Koszta osobowe i rzeczowe	387.938.39	
Koszta sądowe	500.—	
Daniny i świadczenia	69.743.62	
Wyjazdy służbowe	194.969.70	
Koszta reprezentacji	16.218.—	676.119.71
Koszta działów		
Dom Pomorska 2	318.025.73	
Dom Gramatyka 10	612.096.29	
Dom Mikołajska 6	49.393.44	
Sekcja Wydawnicza	16.362.—	995.877.46
Strata stołówki Gramatyka 10		204.540.10
Odpisy		
Inwentarz Domu Pomorska 2	6.600.—	
Inwentarz Domu Gramatyka 10	316.170.—	
Samochody	288.509.—	
Stołówka Gramatyka 10	84.974.40	
Urządzenia lokalu i Sekcji	525.483.—	1,221.736.40
Odpisy na nieruchomościach		37.770.—
Czysty dochód 1946/47		828.513.31
Razem: ...		4,810.231.53

Księgowy SSAG
Köhsling JuliuszPrzew. Sekcji Fin.-Gosp.
Furmański Jan

BILANS

Stowarzyszenia Studentów Akademii Górniczej w Krakowie

W y s z c z e g ó l n i e n i e

Kasa	
Budowle	
Inwentarz lokalu i Sekcji (wraz z Sekcją Wydawniczą)	
Inwentarz samochodowy	
Inwentarz stołówki w Domu Gramatyka 10	
Inwentarz Domów Akademickich	
Dotacje państwowe	
Dotacje przemysłu	
Dotacje na stołówkę Gramatyka 10	
Wpłaty i składki studentów — Różne wpływy	
Inwestycje	
Fundusz zasobowy	
Fundusz amortyzacyjny ruchomości i nieruchomości	
Fundusz celowy Bratnia Pomoc	
Kapitał zakładowy	
PKO	
Kwestura	
Sekcje — Oddziały — Konta rozliczeniowe	
Pożyczki krótkoterminowe i doraźne	
Pożyczki zdrowotne	
Dłużnicy i wierzyciele	
Antycypacje	
Pożyczki długoterminowe i mieszkaniowe	
Nadzwyczajne pożyczki	
Dotacje Stowarzyszenia	
Sumy przechodnie	
Zapomogi bezzwrotne	
Zakup i sprzedaż skryptów	
Imprezy	
Stołówka Gramatyka 10	
Inne konta dochodowe	
Koszta centrali i Sekcji	
Koszta Domu Pomorska 2	
Koszta Domu Gramatyka 10	
Koszta Domu Mikołajska 6	
Czynsze Domów	
Koszta stołówki Gramatyka 10 i Sekcji Wydawniczej	
Sekcja Wydawnicza — produkcja skryptów	
Razem:	

Księgowy SSAG
Köhsling Juliusz

Przew. Sekcji Finans.-Gosp.
Furmański Jan

SUROWY

na dzień 1 lutego 1947

Obroty do 31 I 1947		Pozostałość na 1 II 1947	
Winien zł	Ma zł	Winien zł	Ma zł
7,452.105.38	7,326.388.46	125.716.92	
365.361.78		365.361.78	
591.993.—	8.500.—	583.493.—	
288.509.—		288.509.—	
84.974.40		84.974.40	
878.943.—	100.000.—	778.943.—	
	2,118.300.—		2,118.300.—
	536.514.—		536.514.—
	388.230.—		388.230.—
	276.403.—		268.603.—
7.800.—	310.495.90	777.384.55	60.000.—
1,027.880.45	417.075.18		417.075.18
	871.044.78		871.044.78
	100.000.—		100.000.—
1,388.119.96	1,388.119.96		
2,152.171.44	2,087.288.80	64.882.64	
535.000.—	535.000.—		
5,326.442.40	5,083.892.28	242.550.12	
187.305.—	116.255.—	71.050.—	
2.500.—		2.500.—	
444.989.25	273.897.25	186.092.—	15.000.—
	141.302.—		141.302.—
15.655.—		15.655.—	
72.175.—		72.175.—	
22.545.—		22.545.—	
736.342.—	736.342.—		
33.250.—	10.000.—	23.250.—	
1,227.369.53	793.638.—	433.731.53	
960.730.61	1,348.484.—		387.753.39
854.701.80	631.023.—	223.678.80	
2,090.679.82	2,547.854.22		457.174.40
660.694.01	32.674.30	628.019.71	
451.614.29	133.588.56	318.025.73	
621.952.29	9.856.—	612.096.29	
493.093.44		44.393.44	
	344.163.39		344.163.39
47.272.—	21.200.—	26.072.—	
2,121.368.29	2,012.308.06	109.060.23	
30,699.838.14	30,699.838.14	6,105.160.14	6,105.160.14

Przew. Komisji Rew. SSAG
Czerwonko Jan

Prezes SSAG
Kobyliński Lech

BILANS ZAMKNIĘCIA

Stowarzyszenia Studentów Akademii Górniczej w Krakowie na dzień 1 lutego 1947

Stan czynny	w zł	w zł
Nieruchomości		
Pomorska 2	147.070.58	440.901.78
Gramatyka 10	293.831.20	
Inwentarz		
Lokal i Sekcja	471.593.—	1,735.919.40
Sekcja Wydawnicza	111.900.—	
Samochody	288.509.—	
Stołówka Gramatyka 10	84.974.40	
Dom Pomorska 2	54.170.—	
Dom Gramatyka 10	724.773.—	
Dłużnicy i wierzyciele		
Pożyczki krótkoterm. i doraźne	71.050.—	275.297.—
Pożyczki zdrowotne	2.500.—	
Dłużnicy z rachunków bież.	186.092.—	
Pożyczki długoterm.	14.650.—	
Pożyczki mieszkaniowe	1.005.—	
Towary własne		
Konsum	120.331.—	929.015.81
Stołówka Gramatyka 10	28.848.70	
Sekcja aprowizacyjna	27.900.—	
Samochody	48.700.—	
Skrypty	501.667.78	
Materiały Sekcji Wydawn.	147.442.—	
Lekarstwa	12.348.40	
Wartość skryptów w robocie	41.777.93	
Gotówka		
w PKO	64.882.64	251.307.68
w kasie głównej	125.716.92	
w Sekcji Zewn. Dział.	5.000.—	
w stołówce Gramatyka 10	50.284.80	
w Sekcji Samochodowej	5.011.32	
w Sekcji Bibliotekarskiej	412.—	
Razem:...		3,632.441.67

Księgowy SSAG
Köhsling JuliuszPrzew. Sekcji Finans.-Gosp.
Furmański Jan

BILANS ZAMKNIĘCIA

Stowarzyszenia Studentów Akademii Górniczej w Krakowie na dzień 1 lutego 1947

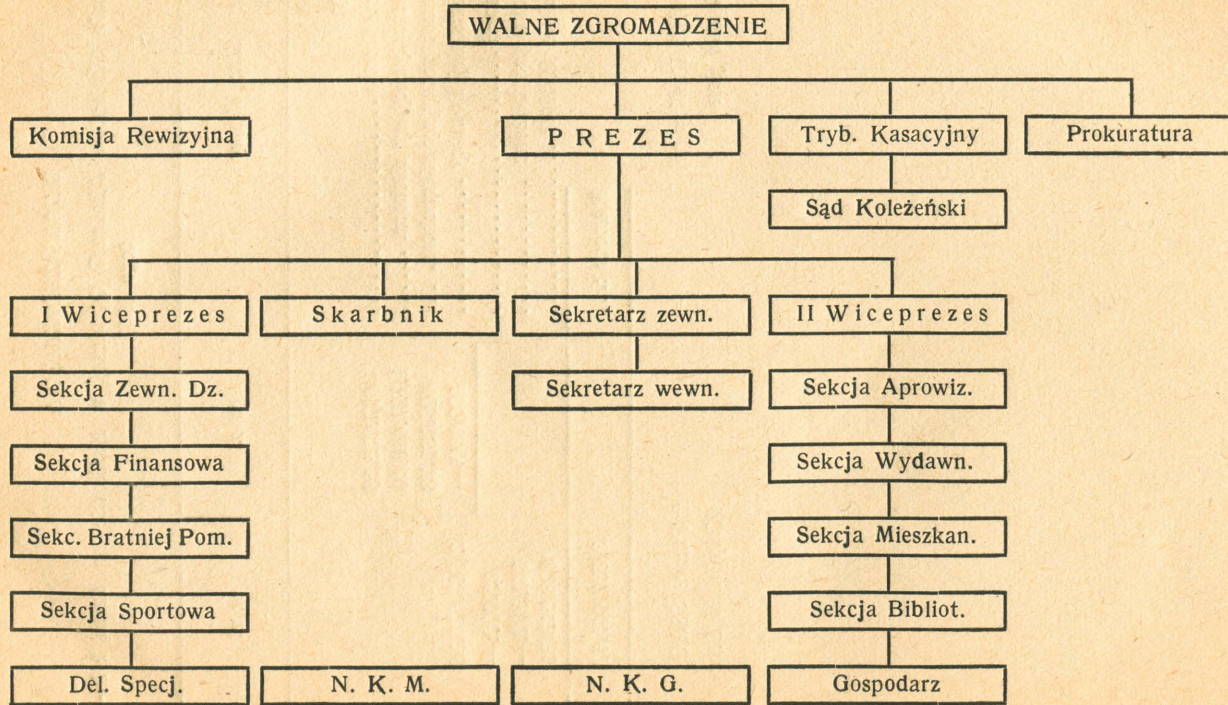
Stan bierny	w zł	w zł
Rezerwy		
Fundusz zasobowy	417.075.18	
Fundusz amortyzacyjny ruchom.	1,727.419.40	
Fundusz amortyzacyjny nieruchom. ...	403.131.78	
Fundusz Bratniej Pomocy	100.000.—	2,647.626.36
Wierzytelności		15.000.—
Zobowiązania przybliżone		141.302.—
Czysty dochód 1946/47		828.513.31
Razem :...		3,632.441.67

Przew. Komisji Rewizyjnej
Czerwonko Jan

Prezes SSAG
Kobyliński Lech

SCHEMAT ORGANIZACYJNY

STOWARZYSZENIA STUDENTÓW AKADEMII GÓRNICZEJ

SPIS TREŚCI

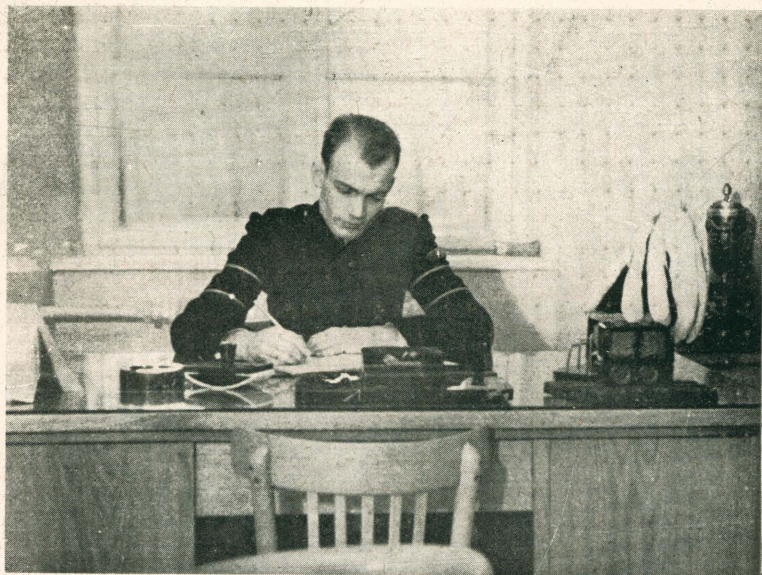
Część I

	Str.
1. Zmarli i polegli	4
2. Słowo o zmarłych	5
3. Od redakcji	6
4. Słowo wstępne J. M. Rektora AG	9
5. Słowo wstępne Kuratora SSAG	14
6. Historia SSAG	16
7. Historia Górnictwa	18
8. Historia Hutnictwa	20
9. Kuratorzy SSAG	24
10. Członkowie Honorowi SSAG	24
11. Członkowie »Bene Meriti« SSAG	24
12. Prezesi SSAG	24

Część II

1. Sprawozdanie Prezesa SSAG 21 IV 1945 — 21 VII 1945	26
2. Sprawozdanie Prezesa SSAG 21 VII 1945 — 27 II 1946.	28
3. Sprawozdanie Sądu Koleżeńskiego 21 VII 1945 — 27 II 1946	34
4. Sprawozdanie Prezesa SSAG 27 II 1946 — 21 II 1947	36
5. Sprawozdanie agend SSAG 27 II 1946 — 21 II 1947	37
a) Sekretariat SSAG	45
b) Skarbnik SSAG	46
c) Sekcja Zewnętrznej Działalności	47
d) Sekcja Bratniej Pomocy	48
e) Sekcja Aprowizacyjna	48
f) Sekcja Wydawnicza	51
g) Sekcja Sportowa	52
h) Sekcja Bibliotekarska	53
i) Gospodarz SSAG	54
j) Naukowe Koło Górników	55
k) Naukowe Koło Metalurgów	60
l) Komisja Rewizyjna	63
m) Sąd Koleżeński i Trybunał Kasacyjny	68

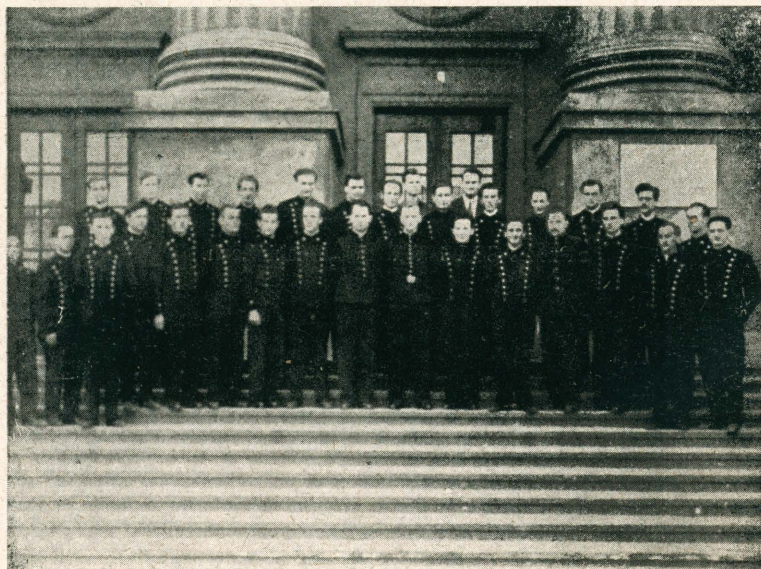
	Str.
6. Władze SSAG wybrane przez Walne Zgromadzenie w dniu 21 II 1947	69
7. Budżet na rok 1947/48	70
8. Wydawnictwa SSAG	71
9. Rachunek strat i zysków SSAG 16 II 1946	76
10. Bilans zamknięcia SSAG 16 II 1946	78
11. Rachunek strat i zysków SSAG 1 II 1947	80
12. Bilans surowy SSAG 1 II 1947	82
13. Bilans zamknięcia SSAG 1 II 1947	84
14. Schemat Organizacyjny SSAG	86
15. Fotografie	89

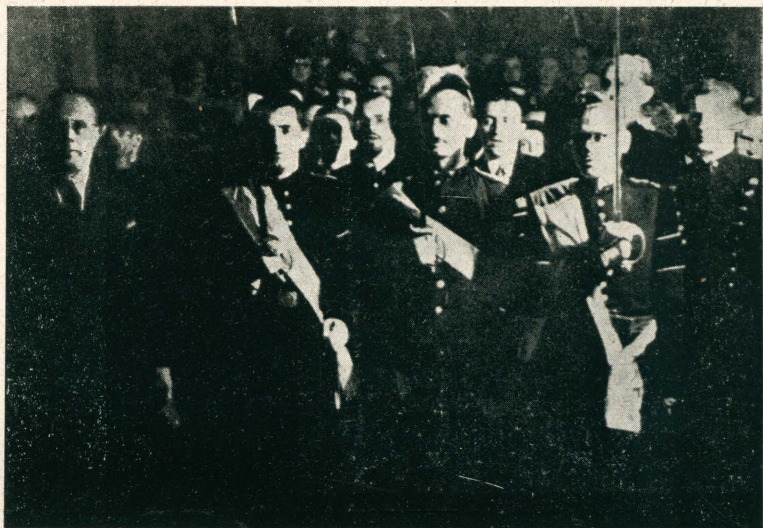
Prezes SSAG kol. Kobyliński Lech.

Wydział SSAG 1946/47

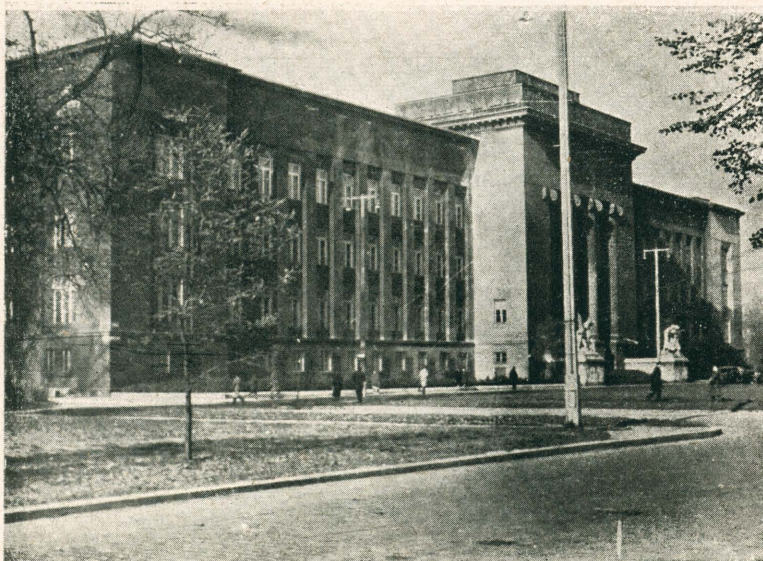
Chór SSAG

»Barbarka« 1946. Prezydium »Skoku przez skórę»; na lewo J. M. Rektor
W. Goetel

»Barbarka« 1946. Poczët sztandarowy i Prezydium SSAG

Gmach Główny Akademii Górniczej, Al. Mickiewicza 30

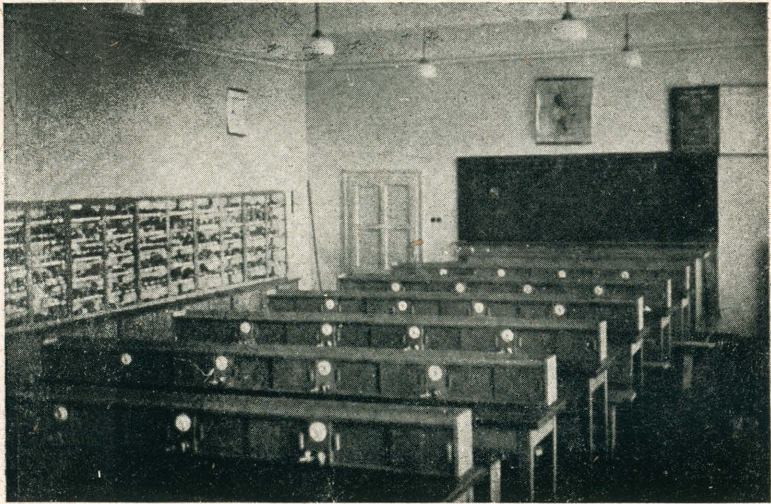
Gmach Akademii Górniczej, Krzemionki 11

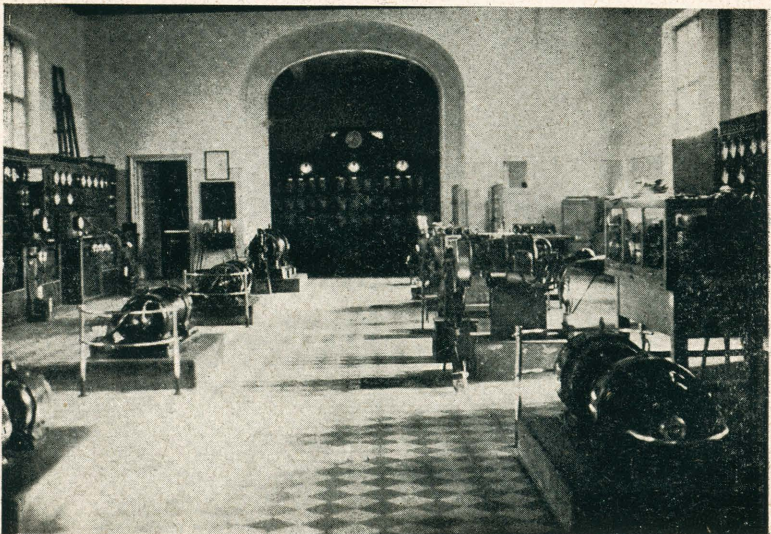
Dom Studentów AG, Gramatyka 10

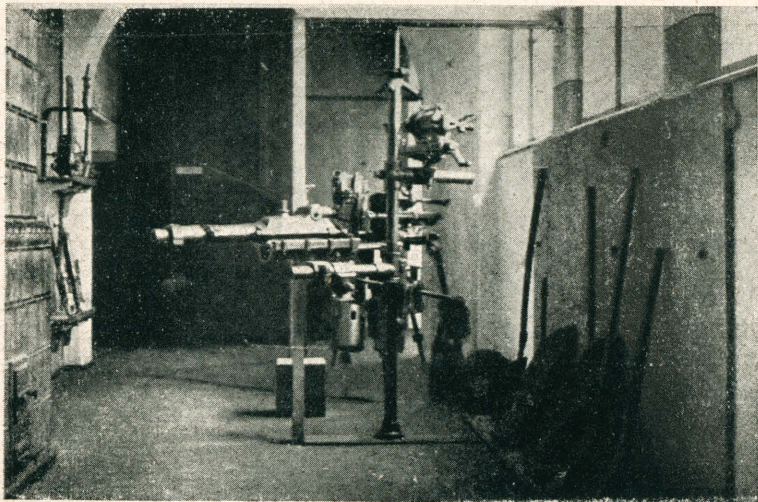
Stołówka studencka w Domu przy ul. Gramatyka 10

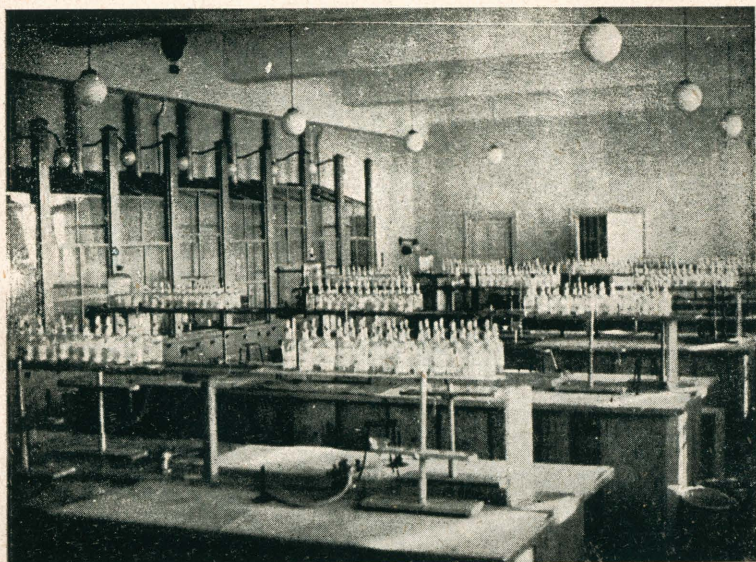
Sala Zakładu Mineralogii i Petrografii AG

Hala Maszyn Zakładu Elektrotechniki AG

Zakład Górnictwa I Akademii Górniczej

Sala Ćwiczeń Zakładu Chemii Ogólnej AG

Czytelnia Biblioteki w gmachu głównym AG

Stółówka Akademii Górniczej

